

NÁZEV MATERIÁLU	Připomínky Svazu průmyslu a dopravy ČR k návrhu Zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností (ZVVUŽ)
Č. J.	44/2019
DATUM ZPRACOVÁNÍ	07. 05. 2019
KONTAKTNÍ OSOBA	Ing. Filip Rejthar
TELEFON	225 279 603
E-MAIL	frejthar@spcr.cz

Vzhledem ke složitosti návrhů, krátkému času k vyjádření si vyhrazujeme právo některá témata, připomínky případně ještě otevřít a dodatečně uplatnit. Žádáme také, aby následující průběh meziresortního připomínkového řízení byl dostatečným časem pro diskusi. Je třeba, aby vypořádání a související jednání probíhala systematicky, bez časového tlaku a s prostorem pro vysvětlení a kvalitní finalizaci úprav.

Obecné ZÁSADNÍ připomínky k předloženým návrhům legislativy

Návrh zákona o výrobcích s ukončenou životností z našeho na jednu stranu do jisté míry naplňuje jeho cíle, tj. zajištění vysoké ochrany životního prostředí a zároveň minimalizace negativních dopadů odpadů z vybraných výrobků na životní prostředí i lidské zdraví. Na druhou stranu, návrh zákona ZVVUŽ znamená zvýšenou regulační a administrativní zátěž pro podniky, zvýšené finanční náklady, aniž by byly v rámci Důvodové zprávy objektivně vyčísleny konkrétní finanční a ostatní dopady. Svaz vítá, že předložený návrh neobsahuje některé problematické dříve diskutované instituty. Úprava verze zákona navozuje možnost, že některé původně obsažené a silně kritizované body by mohly být do textu zákona opět zahrnuty v návaznosti na meziresortní připomínkové řízení a jeho vypořádání. Věříme, že k tomuto nedojde, pokud nebude nalezena široká shoda připomínkových míst. Problematické otázky by měly být předmětem systematické přípravy založené na delší diskusi.

Paragrafové znění obsahuje velké množství odkazů na prováděcí právní předpisy, které upřesní zákonné požadavky. Přílohou materiálu však není žádné znění vyhlášky, není přiložena žádná z vyhlášek, ani její teze tak, jak vyžaduje čl. 10 odst. 5 Legislativních pravidel vlády. Znalost podrobných podmínek aplikace zákonného ustanovení je v mnoha případech stěžejní pro pochopení fungování systému výrobků s ukončenou životností a dosažení stanovených cílů. Bez těchto prováděcích předpisů není možné zodpovědně posoudit možné celkové (regulační a finanční) dopady návrhu zákona. Požadujeme doplnit tyto vyhlášky (minimálně v zásadních aspektech).

Vzhledem k velkému množství připomínek a složitosti problematiky požadujeme, aby průběh vypořádání nebyl pod časovým tlakem.

Konkrétní ZÁSADNÍ připomínky

1. Připomínka k § 1 a 2

Kdy se výrobek s ukončenou dobou životností stává odpadem???

- Základem pro oddělení vybraných výrobků s ukončenou dobou ze zákona o odpadech jsou rozdílné toky vybraných materiálů. Popis této skutečnosti je však potřebné jednoznačněji vyjádřit v úvodní části zákona.
- **§ 1 Předmět úpravy a) pravidla pro předcházení vzniku odpadů z vybraných výrobků**
- **§ 2 Působnost zákona – odst. 3 – „Vybraný výrobek, který se stal odpadem, je výrobkem s ukončenou životností. Zákon o odpadech stanoví, kdy se vybraný výpadek stává odpadem. V důvodové zprávě k návrhu zákona však na str. 13 je formulace „Kdy se vybraný výrobek stává odpadem, se posuzuje dle obecné definice pojmu odpad upravené v zákoně o odpadech. Od tohoto okamžiku zákon hovoří o výrobku s ukončenou životností.“**
- V materiálech nejsou hodnoceny přínosy systémů a míra recyklace vybraných výrobků s ukončenou životností.

Doporučujeme, aby ze zákona jednoznačně vyplývalo, jak bude vyhodnocována práce s výrobky s ukončenou dobou životností a její přínos k udržitelnému využívání přírodních zdrojů.

Tato připomínka je zásadní.

2. Připomínka k § 2, odst. (3)

Navrhujeme text odst. 3 věty druhé nahradit tímto textem: ***“ Na evidenci o nakládáním s ním se vztahuje zjednodušený odpadový režim podle § 9 s tím, že evidence podle zákona o odpadech je povinná okamžikem předání osobě oprávněné k jeho zpracování.”***

Plné znění: Vybraný výrobek, který se stal odpadem, je výrobkem s ukončenou životností. ~~Zákon o odpadech stanoví, kdy se vybraný výrobek stává odpadem.~~ *Na evidenci o nakládáním s ním se vztahuje zjednodušený odpadový režim podle § 9 s tím, že evidence podle zákona o odpadech je povinná okamžikem předání osobě oprávněné k jeho zpracování.*

Odůvodnění:

V zákoně o odpadech žádné specifické ustanovení neidentifikujeme. Pro konkretizaci povinností jednotlivých subjektů považujeme za podstatné upřesnit zjednodušený odpadový režim tak, aby bylo zřejmé, jaké povinnosti pro každého platí.

Tato připomínka je zásadní.

3. Připomínka k § 3

Základní pojmy

Proč jsou definovány v odst. 1 pojmy b) odpadní elektrozařízení, d) odpadní baterie... a f) odpadní pneumatiky, když se ve všech případech jedná o vybrané výrobky s ukončenou dobou životností?

Tato připomínka je zásadní.

4. Připomínka k §3, písm. x)

Navrhujeme v § 3 doplnit definici “provozovatele místa zpětného odběru”. Návrh textu: “**x) Provozovatelem místa zpětného odběru – fyzická nebo právnická osoba spolupracující s výrobcem při zřízení a provozování místa zpětného odběru.**”

Odůvodnění: Definice pojmu provozovatel místa zpětného odběru v zákonu chybí, přestože je na řadě míst tento pojem používán např. § 13, odst. 3, § 16, odst. 2, 3 a 5, § 118, odst. 2 písm. a). Návrh definice vychází z textace §11, odst. 1, kdy třetí osobu myšlen zjevně provozovatel místa zpětného odběru.

§ 3, odst. y) – Navrhujeme v § 3 doplnit definici “**řizovatele místa zpětného odběru**”. Návrh textu: “**y) řizovatelem místa zpětného odběru je výrobce nebo provozovatel kolektivního systému**”.

Odůvodnění: Pro odstranění případných nejasností navrhujeme definovat pojem, který je dále v textu zákona užíván, aby nedocházelo k výkladovým nejasnostem.

Tato připomínka je zásadní.

5. Připomínka k § 3, odst. 1, písm. p)

Navrhujeme za slova “místo zpětného odběru” doplnit slova “ “určené výrobcem”.

Plné znění: p) veřejným místem zpětného odběru místo zpětného odběru **určené výrobcem, které je celoročně bez omezení přístupné každému konečnému uživateli v určenou provozní dobu.**

Odůvodnění: upřesnění

Tato připomínka je zásadní.

6. Připomínka k §3, odst. 1, písm. q)

Navrhujeme zpřesnění textu takto: “**q) zpracováním jakákoliv činnost prováděná po převzetí výrobku s ukončenou životností za účelem využití, včetně přípravy k opětovnému použití, využití a odstranění zahrnující úpravu před využitím nebo odstraněním výrobku s ukončenou životností, jeho součástí nebo látek a materiálů v něm obsažených v zařízení k tomu určeném,**”

Odůvodnění: Upřesnění definice navrhujeme v souvislosti s hierarchií nakládání s odpady.

Tato připomínka je zásadní.

7. Připomínka k §3, odst. 1, písm. s)

Navrhujeme zpřesnění textu takto: "systémem sítí míst zpětného odběru a **na ně navazující sítí** zařízení ke zpracování výrobků s ukončenou životností a smluvní vztahy mezi jejich provozovateli a výrobcí nebo provozovateli kolektivního systému, jejichž cílem je zajištění **přípravy k opětovnému použití**, zpracování a využití **a odstranění** zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností,"

Odůvodnění: Upřesnění definice navrhujeme v souvislosti s hierarchií nakládání s odpady a s požadovanou praxí (sledování toku od zpětného odběru po využití).

Tato připomínka je zásadní.

8. Připomínka k §3, odst. 1, písm. t)

Navrhujeme zpřesnění textu takto: "t) individuálním systémem systém vytvořený a provozovaný samostatně **svým jménem** a na vlastní náklady jedním výrobcem,"

Odůvodnění:

Upřesnění definice navrhujeme pro jednoznačné určení požadovaného rozsahu činností individuálně plnícího výrobce.

Tato připomínka je zásadní.

9. Připomínka k § 3 písm. u)

Definice kolektivního systému

V § 3 odst. 1 písm. u) za slova „jejichž součástí jsou solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013“ se doplňuje čárka a slova „anebo korporacemi soukromého práva sdružující převážně výrobce, respektive sdružující převážně provozovatele solárních elektráren“.

Odůvodnění:

Toto ustanovení je nutné sladit s § 36 odst. 2 písm. b) ve znění připomínky (viz níže), podle kterého Společníkem kolektivního systému může být i „korporace soukromého práva sdružující...výrobce“. Navržené ustanovení by vedlo k tomu, že některé dosavadní systémy by musely ukončit svoji činnost. Tento konkrétní zásah není s ohledem na porovnání z pohledu zásady proporcionality odůvodněný a z ústavního pohledu by nemusel být obhajitelný. Důvody pro jeho zavedení nejsou dostačující, nehledě na to, že MŽP v § 36 s asociacemi počítá.

Tato připomínka je zásadní.

10. Připomínka k § 5, odst. 2

Navrhujeme na konec odstavce doplnit větu, která zní: "**V případě, že tato osoba není k převzetí daného výrobku s ukončenou životností oprávněna, nesmí jí být výrobek s ukončenou životností předán.**"

Odůvodnění:

Navrhujeme ponechat větu vypuštěnou z původního návrhu zákona, jelikož přispěje k vyšší právní jistotě nakládání s VUŽ. Poukazujeme na doplnění stávajícího zákona při snaze podchytit nelegální tok přes výkupny, který ukončil spory v této oblasti.

Tato připomínka je zásadní.

11. Připomínka k § 6, odst. 1, písm. c)

Navrhujeme v písmenu c) vypustit slovo “snadno”. Plné znění: c) bylo možné z nich nebezpečné látky snadno vyjmout.

Odůvodnění:

Snadné vyjmutí nebezpečných látek usnadní přístupnost i pro koncového uživatele, což není úplně v souladu s bezpečnostními požadavky na výrobky. Čl. 10, odst. 5 Směrnice 2018/851 stanoví, že členské státy přijmou nezbytná opatření, aby před využitím nebezpečného odpadu nebo v jeho průběhu z něho byly odstraněny nebezpečné látky, směsi a složky s cílem zpracovat je v souladu s články. O snadném vyjmutí se zde nehovoří.

Tato připomínka je zásadní.

12. Připomínka k §7 odst. 1

Navrhujeme rozšířit výčet právních předpisů, které nejsou tímto zákonem dotčeny o tyto zákony:

Zákon č. 634/1992 Sb. o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů a

Zákon č. 235/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví ve znění pozdějších předpisů.

Odůvodnění:

Pokud už se předkladatel pouští do výčtu právních předpisů, které nejsou zákonem dotčeny, tak doporučujeme zahrnutí všech podstatných zákonných předpisů pro realizaci povinnosti výrobce.

Tato připomínka je zásadní.

13. Připomínka k § 9

- **§ 9 Zjednodušený odpadový režim** – „...Povinnosti osob při nakládání s výrobky s ukončenou životností od okamžiku jejich zpětného odběru do okamžiku jejich předání zpracovateli...“
- Důvodová zpráva část G na str. 8 konstatuje: „Zvýší se rovněž objem sebraného odpadu z vybraných výrobků a dojde i ke zvýšené míře jejich skutečné recyklace.“ **Bez vyjasnění a jasného popisu materiálových toků je prokázání tohoto tvrzení v budoucnosti takřka neřešitelné.**

Doporučujeme, aby výrobek s ukončenou dobou životností byl jasně a pochopitelně definován a to včetně popisu kdy se z výrobků s ukončenou životností stávají odpady...

Tato připomínka je zásadní.

14. Připomínka k § 10, odst. 4

Navrhujeme v odstavci 4 vypustit slova “s výjimkou povinností týkajících se výroby vybraných výrobků”.

Plný text: Pověřený zástupce plní všechny povinnosti výrobce stanovené tímto zákonem s výjimkou povinností týkajících se výroby vybraných výrobků.

Odůvodnění:

K smazání navržený text považujeme za nesystémový. Není zřejmé, kdo ponese povinnosti výrobce v případě ponechání textu? Jak se bude kontrolovat zahraniční výrobce v případě, že jej bude stíhat tato část povinností? Pokud někdo vykonává činnost pověřeného zástupce, tak tím přejímá zajištění splnění veškerých povinností výrobce.

Tato připomínka je zásadní.

15. Připomínka k § 10 odst. 1

Smlouva s pověřeným zástupcem

Návrh: V § 10 odst. 1 se vypouští slovo „komisionářské“.

Odůvodnění:

Není zřejmé, proč musí být mezi pověřeným zástupcem uzavřena pouze písemná komisionářská smlouva, a je tak vyloučena například smlouva inomínátní (nepojmenovaná) podle § 1746 odst. 2 občanského zákoníku. Ze směrnice tento požadavek neplyne, dnešní zákon o odpadech tuto povinnost neuvádí. Z legislativního hlediska se omezení jeví jako zbytečné limitování smluvní volnosti a, komisionářská smlouva nemusí být vždy vhodným institutem. Navrhujeme proto z § 10 odst. 1 vypustit slovo „komisionářské“.

Tato připomínka je zásadní.

16. Připomínka k §10

Pověřeným zástupcem nově nesmí být provozovatel kolektivního systému [KS]. Trváme na zachování obecné možnosti dle původního §37q, odst. 3.

Žádáme doplnit podmínku odděleného financování KS a pověřeného zástupce v případě, že se jedná o jednu právnickou osobu.

Tato připomínka je zásadní.

17. §11, odst. 1

Navrhujeme v odstavci 1 slova “třetí osobou” nahradit slovy “provozovatelem místa zpětného odběru”.

Plný text: (1) Výrobce je povinen zajistit na vlastní náklady zpětný odběr výrobků s ukončenou životností a jejich následné zpracování a využití nebo odstranění za podmínek stanovených tímto zákonem. V případě, že je zpětný odběr zajišťován ve spolupráci s ~~třetí osobou~~ **provozovatelem místa zpětného odběru**, musí mezi touto osobou a výrobcem být uzavřena ~~písemná~~ smlouva o zřízení místa zpětného odběru.

Odůvodnění:

Navrhujeme upřesnění textu v kontextu doplnění definice provozovatele místa zpětného odběru v § 3. Toto směrnice nepožaduje, možnost uzavírání smluv je různá, vyplývá z ObčZ.

Tato připomínka je zásadní.

18. Připomínka k § 11, odst. (2)

Navrhujeme na konci odstavce vypustit poslední větu, která zní: *“Tím není dotčena možnost finanční motivace konečného uživatele ve formě úplaty nebo jiné pobídky, aby odevzdal výrobek s ukončenou životností do systému zpětného odběru nebo jej odevzdal jiným způsobem, který tento zákon umožňuje.”*

Plný text: (2) Vyžaduje-li tento zákon, aby výrobce nebo poslední prodejce zajistil zpětný odběr výrobků s ukončenou životností bezplatně nebo bez nároku na úplatu, nesmí být konečnému uživateli účtovány jakékoliv náklady či jiné platby, které přímo či nepřímo souvisejí se zpětným odběrem. ~~Tím není dotčena možnost finanční motivace konečného uživatele ve formě úplaty nebo jiné pobídky, aby odevzdal výrobek s ukončenou životností do systému zpětného odběru nebo jej odevzdal jiným způsobem, který tento zákon umožňuje~~

Odůvodnění:

Větu týkající se možnosti finanční motivace doporučujeme vypustit. V praxi by to mohlo přinést nežádoucí finanční zatížení pro výrobce/provozovatele KS a tím v konečném důsledku zvyšovat cenu pro samotné spotřebitele. I když tato věta v zákonu nebude, nevylučuje se tohoto nástroje využít v případě, že výrobce/provozovatel KS zváží nutnost pro zajištění úrovně sběru.

Tato připomínka je zásadní.

19. Připomínka k § 11 odst. (4)

NÁVRH ZMĚNY: Vypustit celý tento odstavec bez náhrady, aby nedocházelo k demotivaci spotřebitelů

~~Odevzdává-li konečný uživatel, který je spotřebitelem, ke zpětnému odběru výrobek s ukončenou životností, u kterého je zjevné, že v důsledku demontáže není kompletní, nebo odevzdává-li pouze~~

~~část, která byla z výrobku s ukončenou životností demontována, nesmí mu být za takový výrobek nebo jeho část nabídnuta nebo poskytnuta úplata nebo jiná pobídka~~

Odůvodnění:

V souvislosti s navrženým odstraněním poslední věty v § 11 odst. 2, požadujeme odstranit § 11 odst. 4 z návrhu zákona, protože tím bude docházet k demotivaci spotřebitelů odevzdávat nekompletní elektrospotřebiče do zpětného odběru, tyto nekompletní elektrospotřebiče pak budou končit v komunálním odpadu nebo na černých skládkách a společnost bude přicházet o cenné suroviny. Je a musí být pouze na úvaze výrobce, zda a jaké výši nabídne konečnému uživateli motivaci za odevzdání výrobku do zpětného odběru. I nekompletní výrobek může být zdrojem cenných surovin nebo naopak nebezpečných látek. **Navíc je takové opatření velmi obtížně kontrolovatelné při počtu a různorodosti vytvořených míst zpětného odběru.**

Tato připomínka je zásadní.

20. Připomínka k § 12

Úprava rozsahu a způsobu vedení informačních kampaní

Návrh:

Navrhujeme odstavec 4 bez náhrady vypustit.

Odůvodnění:

V odstavci 4 je navržena úprava, podle které ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah a způsob vedení informačních kampaní a jejich zaměření na konkrétní cílové skupiny konečných uživatelů. Tyto požadavky jdou nad rámec směrnice, kromě toho jsou značně nelogické a nepraktické (úprava ve vyhlášce bude neflexibilní a lze mít pochybnosti o její smysluplnosti). Ministerstvo životního prostředí („MŽP“) však nikdy nebude mít tak detailní praktickou znalost, jakým způsobem zvýšit impakt osvěty na zákazníky, jako provozovatelé kolektivních systémů, popřípadě odborné firmy pro oblast propagace, které si provozovatelé kolektivních systémů mohou najít. Ostatně, návrh vyhlášky nebyl ani ze strany MŽP předložen. Výrobci a kolektivní systémy si musí sami určit a stanovit jak, kdy a v jakém rozsahu dělat informační kampaně tak, aby jim to maximálně usnadňovalo plnění svých povinností v oblasti sběru a recyklace elektroodpadu a aby byli schopni dosahovat požadovaných cílů sběrů. Administrativní stanovení informačních kampaní povede k tomu, že se budou naprosto neúčelné plýtvat finanční prostředky na informační kampaně, které nebudou potřeba.

Hrozí také, že toto řešení může omezit některé formy informování spotřebitelů (občanů) ve spolupráci s obcemi, když jsou to právě obce, které disponují vhodnými komunikačními kanály, jejichž prostřednictvím informují občany o správném způsobu nakládání s odpady v obci i o jeho změnách. Není důvodu, aby do spolupráce mezi obcemi a provozovateli kolektivních systémů bylo integrováno prostřednictvím vyhlášky.

Navrhujeme odstavec 4 bez náhrady vypustit, popř. pokud ministerstvo přes výše uvedenou argumentaci trvá na tom, že má mít možnost do informačních kampaní integrovat, zapracovat jako

možnost ministerstva stanovit rozsah a způsob vedení informačních kampaní a jejich zaměření na konkrétní cílové skupiny konečných uživatelů v rozhodnutí o autorizaci.

Tato připomínka je zásadní.

21. Připomínka k § 13, odst. (1)

Nabývání vlastnictví ke zpětně odebraným výrobkům

Požadujeme vyjasnění pro případy, kdy se subjekty nedohodnou. Pokud v daném místě působí více výrobců nebo kolektivních systémů, může mezi nimi vzniknout nějaké smluvní ujednání, zpravidla ale žádné takové smluvní ujednání neexistuje (i s ohledem na pravidla hospodářské soutěže) a takové ujednání ani nelze nijak po jednotlivých výrobcích a provozovatelích kolektivních systémů vynucovat (k takové dohodě nikdy nemusí dojít). Co tedy v případě, že se nedohodnou?

Tato připomínka je zásadní.

22. Připomínka k § 14, odst. (3)

Sdílení sběrné sítě výrobci pneumatik a podmínky vzájemné spolupráce mezi provozovateli kolektivních systémů pro zpětný odběr odpadních pneumatik.

Požadujeme odstavec vyškrtnout ze zákona.

- Návrh zavádí v § 14 odst. 3 možnost výrobcům sdílet místa zpětného odběru. Důvodová zpráva tento postup odůvodňuje nezbytností implementace čl. 8a rámcové směrnice o odpadech, který stanovuje povinnost členským státům k zajištění dostatečné hustoty a dostupnosti sběrných míst. Umožnění sdílení sběrné sítě je však v případě úpravy zpětného odběru pneumatik nadbytečným ustanovením, neboť návrh zákona stanovuje minimální hustotu sběrné sítě již v § 93 odst. 2. Sdílení míst zpětného odběru může vézt navíc v případě pneumatik ke zcela opačnému efektu, než je zvýšení hustoty a dostupnosti sběrných míst.

- Ze současných celkem cca 200 výrobců pneumatik v ČR si své povinnosti rozšířené odpovědnosti plní cca 2/3 individuálně. To je situace diametrálně odlišná např. od oblasti zpětného odběru elektrozařízení, kde si prakticky všichni výrobci plní své povinnosti kolektivně. Paušální umožnění individuálně plnícím výrobcům pneumatik sdílet místa zpětného odběru tak může vézt k provozu dost možná jen jediné celorepublikové sběrné sítě těchto 2/3 výrobců. Cca. 130 výrobců provozujících pouze zhruba 500 sběrných míst v republice přitom zřejmě nebyl záměr zákonodárce, jak zajistit dostatečně hustou a dostupnou síť míst zpětného odběru pneumatik.

- Paušální umožnění sdílení míst zpětného odběru navíc není legislativně dopracované. Sdílení sběrných míst totiž logicky ústí v další, intenzivnější spolupráci výrobců, a to ve formě sdílení objemů zpětně odebraných pneumatik. Návrh zákona však takový mechanismus neupravuje.

- Konečně, paušální umožnění sdílení míst zpětného odběru je zřejmě v rozporu s předpisy na ochranu hospodářské soutěže. Ty umožňují konkurentům spolupracovat typicky pouze tehdy, pokud to vede ke snížení nákladů na straně povinných osob, z čehož ale dostatečně profitují i spotřebitelé. Za výše uvedených okolností není zřejmé, zda by takové sdílení míst zpětného odběru pneumatik tímto testem prošlo, a bylo tedy legální.

- Posledně uvedené je přitom třeba přiměřeně vztáhnout i na případnou vzájemnou spolupráci mezi provozovateli kolektivních systémů pro zpětný odběr pneumatik, zahrnující mj. sdílení míst zpětného odběru pneumatik.

- Z důvodů shora uvedených proto v oblasti zpětného odběru pneumatik považujeme za nevyhovující jak úpravu možnosti sdílení míst zpětného odběru výrobcí (§ 14 odst. 3), tak úpravu podmínek vzájemné spolupráce mezi provozovateli kolektivních systémů (§ 51).

Tato připomínka je zásadní.

23. Připomínka k § 15, odst. (1) písm. f)

Navrhujeme v písmenu f) vypustit slova “a konečného uživatele” a slova “zřízené u posledního prodejce nebo místo zpětného odběru”.

Plný text: f) vydat na požádání konečnému uživateli doklad o převzetí výrobků s ukončenou životností, který obsahuje identifikační údaje provozovatele ~~a konečného uživatele~~, datum a místo převzetí a údaje o druhu, skupině a množství výrobků s ukončenou životností, nejde-li o místo zpětného odběru ~~zřízené u posledního prodejce nebo místo zpětného odběru~~ charakteru sběrné nádoby bez stálé obsluhy,

Odůvodnění:

Navrhujeme úpravu textu, protože konečný uživatel není povinen se prokazovat a ani není právním předpisem stanoveno, jak by se prokazovat měl. Pokud jde o předání prodejci, tak není důvod, proč by tento vystavovat potvrzení neměl. Jedná se o povinnou osobu podle § 17 a zpětný odběr je povinen zajišťovat.

Tato připomínka je zásadní.

24. Připomínka k § 15, odst. (4)

Poskytování informací o množství zpětně odebraných výrobků obci

Odůvodnění:

Každé místo ZO je zřízeno na území nějaké obce. Týká se toto ustanovení, všech míst ZO nebo pouze těch zřízených v souladu s odstavcem 1? V případě všech míst ZO jde o nadbytečnou administrativní zátěž.

Návrh úpravy:

Prosíme vysvětlit, případně upravit

Tato připomínka je zásadní.

25. § 16, odst. (1), písm. a) – v písmenu a) navrhujeme za slovo “pouze” doplnit slova “dopravci nebo”.

Plný text: Předat zpětně odebraný výrobek s ukončenou životností pouze **dopravci nebo** zpracovateli určenému výrobcem

Odůvodnění:

Navrhujeme upřesnění textu, jelikož odvoz ke zpracovateli nezajišťuje provozovatel místa zpětného odběru, ale výrobce/provozovatel KS, tudíž by měl mít provozovatel jistotu, že spotřebiče může předat i dopravci určenému zřizovatelem místa zpětného odběru.

Tato připomínka je zásadní.

26. Připomínka k § 16 odst. (2)**NÁVRH ZMĚNY:**

Úprava ustanovení tak, aby se snížilo riziko, že kontejnery budou ohrožovat zdraví a život občanů

d) zabezpečit výrobky s ukončenou životností po celou dobu jejich uložení v místě zpětného odběru před nežádoucím znehodnocením, ~~zneužitím nebo odcizením,~~

Odůvodnění:

Jak dokládají dávné i nedávné případy, tak místa zpětného odběru, která jsou volně přístupná veřejnosti (např. kontejnery na veřejném prostranství), prostě není možné zabezpečit tak, aby nemohlo dojít ke zcizení odebraných výrobků. Přes všechny možná řešení, jsou tyto kontejnery stále vykrádány a vybrané výrobky zcizovány. Zvyšování požadavků na zabezpečování kontejnerů pak často vede k uvíznutí občanů (např.: <https://www.blesk.cz/clanek/zpravy-krimi/360477/mladik-uvizl-v-kontejneru-na-elektroodpad-vyprostit-ho-museli-straznici.html>), kteří se tyto kontejnery pokoušejí vykrást v těchto kontejnerech, někde až s následkem smrti!!!.

Požadujeme proto, aby byla vypuštěna tato část výše uvedeného odstavce „zneužitím nebo odcizením“ protože takové technické řešení by bylo jednat příliš nákladné a dále by docházelo ve zvýšené míře ke zraněním některých našich spoluobčanů, kteří jsou v sociálně tíživé situaci. Zdraví a život naši spoluobčanů musí mít přednost. To vše dohromady by nakonec vedlo k redukci míst zpětného odběru.

Tato připomínka je zásadní.

27. Připomínka k § 16 odst. (3) písm. c) a § 32 odst. (1)

Požadujeme precizovat neurčité právní pojmy, jako jsou „jiné okolnosti“ a „dostatečnost“.

Odůvodnění:

Stejně jako ostatní užívá vágních pojmů, jako „jiné okolnosti“, „dostatečnost“ atd. K ustanovením nejsou ani přepokládány prováděcí právní předpisy. Takto formulované znění zákona však porušuje princip předvídatelnosti práva, proto je třeba tuto zásadní vadu návrhu předpisu odstranit. Podobně jsou pojmy užity i v jiných částech předpisu (např. u výše kaucí v § 32).

Tato připomínka je zásadní.

28. Připomínka k § 16, odst. (6) písm. a)

Návrh: V § 16 odst. 6 písm. a) se vypouštějí slova „shromažďovací prostředky a“.

Odůvodnění:

Ministerstvo hodlá nově stanovit vyhláškou požadavky na shromažďovací prostředky a plochy v místech zpětného odběru a stavebně technické provedení míst zpětného odběru. Jedná se o další nadbytečný administrativní požadavek, jenž může vyvolat zbytečné náklady na straně provozovatelů kolektivních systémů a na straně provozovatelů míst zpětného odběru (tedy zejména obcí) a může tak omezit obce při zajišťování zpětného odběru – to platí minimálně ve vztahu ke shromažďovacím prostředkům, kde jsou využívány nejrůznější prostředky, podle podmínek jednotlivých sběrných míst, dohod obcí s kolektivními systémy apod. Požadavek neplyne ze směrnice. Navrhujeme proto tento požadavek ze zákona vypustit.

Tato připomínka je zásadní.

29. Připomínka k § 16 odst. (6)

Absence vyhlášky.

Odůvodnění:

Zmiňovaná vyhláška není součástí dokumentu, není tedy zřejmá finální hloubka úpravy.

Návrh úpravy:

Dodat alespoň rozšířené teze vyhlášky.

Tato připomínka je zásadní.

30. Připomínka k § 17 odst. 2 písmeno c)

Požadujeme vypustit výše uvedené ustanovení bez náhrady, poslední prodejce má vždy možnost uzavřít smlouvu s KS

~~c) má právo požadovat, aby od něj zpětně odebraný výrobek s ukončenou životností převzal ten výrobce, který ho uvedl na trh.~~

Odůvodnění:

Požadujeme zrušit ustanovení § 17 ods. 2 c, protože se tato povinností individuálních výrobců jeví jako nadbytečná. Poslední prodejce má vždy možnost uzavřít smlouvu o zřízení místa zpětného odběru s některým z kolektivních systémů.

Tato připomínka je zásadní.

31. Připomínka k § 21 odst. 2

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme zavést jasná a efektivní pravidla pro odhalování potenciálních „freeriderů“

(2) *Nesplňuje-li návrh na zápis do Seznamu náležitosti uvedené v § 20 odst. 4 nebo údaje podle § 20 odst. 4 písm. h) nebo i) nejsou dostačující pro posouzení, zda je navrhovatelem zajištěno plnění povinností stanovených tímto zákonem, vyzve ministerstvo navrhovatele, aby ve lhůtě, kterou zároveň určí a která nesmí být kratší než 15 pracovních dnů, návrh doplnil nebo upřesnil. Nedoplní-li nebo neupřesní-li navrhovatel svůj návrh ve stanovené lhůtě, provede ministerstvo zápis do Seznamu na základě dostupných údajů spolu s touto informací, ~~a vznikne-li pochybnost, zda je navrhovatelem zajištěno plnění povinností stanovených tímto zákonem,~~ **a současně** podá ministerstvo České inspekci životního prostředí (dále jen „inspekce“) podnět ke kontrole. Odstavec 3 tím není dotčen.*

Odůvodnění:

Návrh předpokládá, že výrobce, který řádně nepopíše způsob plnění svých povinností, bude zapsán do Seznamu výrobců a teprve potom, pokud následně vzniknou pochybnosti o plnění jeho povinností, podá MŽP podnět na ČIŽP ke kontrole tohoto subjektu. Takové nastavení zcela jasně podporuje freeriding a další formy neplnění povinností výrobců. Pokud se nějaký výrobce už při podání návrhu na zápis do seznamu vyhýbá tomu, aby podal jasné a přesné informace, které po něm zákon nebo ministerstvo požaduje, tak je zde velmi vysoká pravděpodobnost, že bude obdobně přistupovat k dalším povinnostem výrobce v rámci zpětného oděru. Je tedy potřeba ihned zakročit a podchytit celý případ již na samém počátku. Požadujeme tedy, aby bylo přímo v zákoně nastaveno, že pokud výrobce ve stanovené dodatečné lhůtě nedoloží způsob plnění svých povinností, MŽP podá ČIŽP podnět ke kontrole daného výrobce, protože již tímto vzniká podezření na porušení zákona (freeriding).

Tato připomínka je zásadní.

32. § 22, odst. 6

Navrhujeme odstavec 6 nahradit tímto zněním: “Změny údajů o výrobcích a pověřených zástupcích, kteří plní své povinnosti prostřednictvím provozovatele kolektivního systému, nebo jejich výmaz provede provozovatel kolektivního systému dálkovým přístupem do 30 dnů ode dne, **kdy mu byla** skutečnost, která změnu nebo výmaz odůvodňuje, **výrobcem oznámena. Výrobce je povinen změny údajů o výrobcích nebo pověřených zástupcích provozovateli kolektivního systému oznámit nejpozději 30 dní od dne, kdy tato skutečnost nastala.** Odstavec 1, 2 písm. a) a b) a odstavec 3 se v tomto případě nepoužijí.”

Odůvodnění: Lhůtu pro změnu či výmaz nelze v případě, kdy změnu či výmaz provádí provozovatel kolektivního systému vázat na skutečnost, která změnu či výmaz odůvodňuje, neboť tuto skutečnost provozovatel neovlivňuje, a tudíž ani sám nezjistí. Povinnost je nutné vázat na oznámení výrobce.

Tato připomínka je zásadní

33. Připomínka k § 26

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme doplnit rozšíření odpovědnosti distributora tak aby bylo možno efektivně řešit obcházení zákona (freeriding) od výrobců usazených mimo EU a uvádějících své výrobky na trh EU a ČR dálkovým způsobem (on-line freeriding)

Distributor vybraného výrobku nepocházejícího od výrobce, který je zapsán v Seznamu, nebo místo kterého je v Seznamu zapsán pověřený zástupce, má práva a povinnosti výrobce stanovené tímto zákonem.

Dopravce doručující konečnému uživateli na území České republiky vybraný výrobek pocházející od zahraničního internetového prodejce, který si za účelem plnění povinností stanovených tímto zákonem neurčil pověřeného zástupce, má práva a povinnosti výrobce stanovené tímto zákonem.

Odůvodnění:

Návrh zákona dostatečně neřeší narůstající problém tzv. online freerindingu, zejména ze třetích zemí (tedy zemí mimo EU), zejména Číny. Tito online prodejci (eshopy) uvádí své výrobky na trh EU a ČR dálkovým způsobem a bohužel si často neplní své povinnosti výrobce související se zpětným odběrem. V západních zemích EU už dosahuje míra online freerindingu ze zemí mimo EU už 20% všech výrobků uvedených na trh a tento trend se pomalu přesouvá i do ČR!!!. Výsledkem on-line freeridngu je, že na trhu vzrůstá objem elektroodpadu, za který nebyly řádně odvedeny příspěvky a jeho sběr a recyklaci budou muset zaplatit odpovědní výrobci nebo obce. Opatřením jak zamezit freeridingu těchto online prodejců je přenést analogicky k odpovědnosti distributora rovněž odpovědnost na dopravce výrobků. Samotní provozovatelé e-shopů, kteří nejsou fyzicky umístěni v České republice (nebo EU) nejstou totiž nijak postižitelní českými orgány.

Tato připomínka je zásadní.

34. Připomínka k §27, odst. 1, písm. c)

Navrhujeme písmeno c) nahradit tímto zněním: "c) toku zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností od místa zpětného odběru až po jejich předání osobě oprávněné k jejich konečnému využití, včetně přípravy k opětovnému použití, nebo odstranění

Odůvodnění:

Sledování toku materiálů výrobcem přes více obchodních vztahů je nereálné a neúčelné. Věříme, že zavedená evidence toku odpadů podle IČZ napomůže k určení, zda je s vyprodukovanými odpady ze zpracování dále správně nakládáno, ale vzhledem k nemožnosti provozovatele kolektivního systému

stanovovat podmínky odběratelům materiálů ze zpracování, protože nejsou v žádném obchodním vztahu (původcem, vlastníkem odpadu a smluvním partnerem je vždy zpracovatel), není schopen výrobce/provozovatel KS toto nikterak zajistit. Je nezbytné povinnosti evidence v případě konečného využití, opětovného použití, nebo odstranění uložit konkrétním zpracovatelům.

Tato připomínka je zásadní.

35. Připomínka k § 29, písm. a)

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme snížení nadbytečné administrativní zátěže při uchovávání dokumentů

a) uchovávat údaje z evidencí a roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností po dobu 7 5 let a

Odůvodnění:

Povinnost uchovávat údaje po dobu 7 let je zbytečné a nákladné administrativní břemeno, které výrazně navyšuje náklady výrobců. Navrhuje se zkrátit dobu archivace ze sedmi let na pět let, tak, aby plnění této povinnosti nebylo zbytečně zatěžující a aby se délka této doby přizpůsobila obvyklým postupům. Tato pětiletá délka odpovídá maximální délce odpovědnosti za přestupek, uchovávání podkladů po delší dobu spíše postrádá smyslu. S ohledem na množství podkladů, s nimiž nakládají výrobci či provozovatelé kolektivních systémů, se může jednat o poměrně nákladnou archivační povinnost. Nespatřujeme oporu požadavku ve směrnici. Pro srovnání - standardní doba uchování účetních dokladů je 5 let. Pokud je 5 let dostatečné pro finanční úřad, tak by to mělo být dostatečné i pro MŽP.

Tato připomínka je zásadní.

36. Připomínka k § 30

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme stanovit jasný a závazný termín, kdy bude MŽP pravidelně zveřejňovat souhrnné údaje z ročních zpráv

Ministerstvo zveřejňuje souhrnné údaje získané z ročních zpráv o výrobcích s ukončenou životností způsobem umožňujícím dálkový přístup. Tyto údaje budou zveřejněny nejpozději 6 měsíců po skončení kalendářního roku, kterého se tyto údaje týkají.

Odůvodnění:

Ustanovení neobsahuje žádný závazný termín zveřejnění. V současnosti rovněž ministerstvo zveřejňuje agregované údaje, ale běžně s obrovským zpožděním, např. ještě dnes (v dubnu 2019) nejsou dostupná data za rok 2017, tj. ani po 16 měsících!. Proto požadujeme, aby ministerstvo tyto údaje povinně zveřejňovalo nejpozději do 6 měsíců po skončení roku, které se týkají. Např. údaje za rok 2021 by měli být zveřejněny nejpozději 30.6.2022.

37. Připomínka k §31 písm. a)

Navrhujeme v písmenu a) za slovo “systému” vložit slova “svým jménem a na své náklady”.

Plný text: a) samostatně v individuálním systému **svým jménem a na své náklady**, nebo

Odůvodnění: Považujeme za racionální, že nebudou v zákoně uvedeny nedovolené způsoby plnění. Je však nezbytné jasně stanovit, jakým způsobem má individuální plnění probíhat tak, aby se předešlo nekalé činnosti a obcházení zákona tím, že bude plnění povinností výrobce v individuálním systému simulovat činnost kolektivního systému mimo dohled a pravidla stanovená ministerstvem.

Tato připomínka je zásadní.

38. Připomínka k § 31, písm. b)

NÁVRH ZMĚNY: Odpovědnost výrobce musí zůstat vždy zachována

b)společně s jinými výrobci v kolektivním systému, a to na základě písemně uzavřené smlouvy o zajištění plnění povinností zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností (dále jen „smlouva o kolektivním plnění“) s provozovatelem kolektivního systému; odpovědnost výrobce za plnění těchto povinností nezaniká, pokud provozovatel kolektivního systému jejich plnění nezajistí, ~~nestanoví-li tento zákon jinak.~~

Odůvodnění:

Požadujeme vypustit text „nestanoví-li tento zákon jinak“. Výrobce musí vždy nést jasnou odpovědnost, aby se nestalo to, že na svoji odpovědnost rezignuje tím, že zaplatí příspěvek KS a dále se už nestará, jakým způsobem KS plní své povinnosti. Aby systém rozšířené odpovědnosti skutečně fungoval, tak nesmí být dovoleno, aby se výrobce jednoduše zbavil své odpovědnosti např. tím, že zaplatí KS 1 Kč příspěvek za rok. Obdobně to funguje u daňových přiznání a daňových poradců. Daňový poradce zpracovává pro firmy daňová přiznání a předává je FÚ jménem firem, pro které je zpracován. Nicméně odpovědnost za správné daňové přiznání leží samozřejmě pořád na firmách, nikoliv na daňovém poradci. Každá firma tedy musí být obezřetná při výběru daňového poradce a cena nemůže být jediným faktorem. I výrobce, pokud si povinnosti zpětného odběru neplní sám, tak musí vždy pečlivě vážit, jaký kolektivní systém si vybírá, zda odpovědný, nebo nekvalitní a nízkonákladový.

Tato připomínka je zásadní.

39. Připomínka k Díl 2

NÁVRH ZMĚNY: Sjednocení terminologie

~~Samostatné plnění~~ Individuální plnění

Odůvodnění:

Celý zákon rozlišuje individuální a kolektivním plnění povinností výrobců. Přesto je díl 2 zákona popisující individuální způsob plnění pojmenován jako: „Samostatné plnění“. Požadujeme, aby došlo ke sjednocení terminologie, tj. díl pojmenovat „Individuální plnění“.

Tato připomínka je zásadní.

40. Připomínka k § 32

Povinnost kauce u individuálně plnících výrobců.

Odůvodnění:

Financování ZO je zpravidla průběžné a zákon vlastně požaduje po individuálně plnícím výrobcí platit v některých případech za své povinnosti 2x – jednou při reálném ZO a podruhé ve formě kauce na vázaný účet. Navíc prokázání dostatečné výše prostředků dle návrhu zákona ještě před uvedením na trh může znamenat značnou bariéru pro vstup na trh. Individuálně plnící výrobce je tak zásadním způsobem omezován. Jde o výraznou bariéru podnikání. Směrnice toto nevyžaduje.

Návrh úpravy:

Vypustit celý § z návrhu zákona.

Tato připomínka je zásadní.

Následující 3 připomínky jsou doporučující pouze pro případ nevyhovění této připomínce. Nicméně zásadní a požadovaná zůstává tato připomínka.

41. Připomínka k § 32 odst 1

NÁVRH ZMĚNY: Jasně stanovení výše kauce

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, je výrobce, který plní své povinnosti v individuálním systému podle § 31 písm. a), povinen před uvedením vybraného výrobku na trh poskytnout kauci zajišťující nakládání s výrobky s ukončenou životností. Kauce musí být dostatečná k pokrytí financování zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění všech výrobků s ukončenou životností, které výrobce uvedl na trh, a to nejméně ve výši 25% předpokládaných ročních nákladů. Jde-li o výrobce solárních panelů uvedených na trh ode dne 1. ledna 2013, musí kauce dosahovat minimálně výše stanovené prováděcím právním předpisem.

Odůvodnění:

Požadujeme, aby bylo už v zákoně jasně a výslovně stanoveno, co se rozumí dostatečnost zárukou, a to obdobně jako v případě kolektivního systému ve výši minimálně 25% ročních nákladů na zajištění zpětného odběru. Proto je potřeba, aby prokázání výše kauce bylo součástí řízení o provedení zápisu do Seznamu výrobců a aby to bylo jasně stanoveno již v zákoně, nikoliv v prováděcím předpisu. Jen tak se zajistí, že budou pro všechny jasná a transparentní pravidla.

Tato připomínka je doporučující.

42. Připomínka k § 32 odst. 2

Požadujeme vypustit poslední větu o tom, že úroky jsou součástí kauce.

Odůvodnění:

Kauce má jednoznačné určení a je zákonná povinnost (dle §32 odst. 1) ji poskytnout v dostatečné výši, není pak zřejmé, proč by úroky, které jsou zjevně navíc oproti nezbytné kauci, měly být její součástí.

Tato připomínka je doporučující.

43. §32, odst. 3 – navrhujeme za slovo “vyhláškou” vložit slova “pravidla pro určení kauce a pro stanovení její minimální výše,”.

Plný text: (3) Ministerstvo stanoví vyhláškou **pravidla pro určení kauce a pro stanovení její minimální výše**, způsob ukládání peněžních prostředků na zvláštní vázaný účet podle odstavce 2 a způsob určení minimální výše uložených finančních prostředků na zvláštním vázaném účtu pro výrobce solárních panelů uvedených na trh ode dne 1. ledna 2013.

Odůvodnění:

Navrhujeme doplnění zmocnění pro ministerstvo tak, aby byla pravidla pro určení kauce a její výše předem seznatelná. V opačném případě je úprava nepředvídatelná a nejasná. Současná absence vyhlášky.

Tato připomínka je doporučující.

44. Připomínka k § 34, odst. (4)

Navrhujeme na konec odstavce 4 doplnit slova “ a to jejich rozdělením mezi provozovatele kolektivních systémů, které zajišťují kolektivní plnění dané skupiny výrobků, a to podle jejich podílu na trhu za předcházející kalendářní rok”

Plný text: (4) Nesplní-li výrobce nebo pověřený zástupce povinnost podle odstavce 1 ani na výzvu ministerstva ve lhůtě jím stanovené, vyzve ministerstvo banku, která zvláštní vázaný účet podle § 32 odst. 2 vede, aby peněžní prostředky z něj převedla. Banka na základě této výzvy převede peněžní prostředky ze zvláštního vázaného účtu do Státního fondu životního prostředí České republiky. Tyto peněžní prostředky se stávají příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky a smějí být použity pouze za účelem zlepšení systémů zpětného odběru a zpracování výrobků s ukončenou životností toho druhu, pro který výrobce plnil povinnosti podle tohoto zákona, **a to jejich rozdělením mezi provozovatele kolektivních systémů, které zajišťují kolektivní plnění dané skupiny výrobků, a to podle jejich podílu na trhu za předcházející kalendářní rok.**

Odůvodnění:

Navrhujeme doplnění textu o stanovení způsobu použití peněžních prostředků za účelem zlepšení systému zpětného odběru a zpracování. Čerpání takto odvedených finančních prostředků bude závislé na tom, zda budou o jejich čerpání žádat provozovatelé KS, na nichž zůstane břímě zajištění povinností za takového výrobce. V případě zániku výrobce předpokládáme, že výrobce se žádného systému nezúčastní a rozložení zajištění povinností nebude zřejmé. Navrhujeme spíše automatické rozdělení finančních prostředků mezi ty kolektivní systémy, které zajišťují danou skupinu výrobků podle jejich hmotnostního podílu na trhu, které budou mít povinnost použití peněžních prostředků za účelem zlepšení systému zpětného odběru a zpracování.

Tato připomínka je zásadní.

45. Připomínka k §34 odst. 3 až 5

Požadujeme upravit předmětná ustanovení v souladu s odůvodněním.

Odůvodnění:

Ministerstvo nemá a ani nemůže nabýt dispozičních práv k bankovnímu účtu vázanému a zřízenému osobě soukromého práva, lze nepochybně podmiňovat čerpání z účtu souhlasem ministerstva, nikoliv však disponovat prostředky bez ohledu na vlastníka účtu. Kauce je návrhem nastavena jako záloha na plnění zákonného požadavku, tedy k zajištění financování zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností, které výrobce uvedl na trh. Kauci tedy nelze považovat za potenciální majetek státu, se kterým si může nakládat dle libosti. Takovýto postup by byl jednoznačným zásahem do vlastnictví, jelikož pokud splní výrobce své povinnosti, kauce mu připadne zpět, resp. je použita na úhradu jeho závazků. Konstrukce možného nakládání s prostředky ze strany ministerstva je velmi problematická.

Není také zřejmé, proč je v návrhu uvedeno, že by banka měla převádět celou částku kauce. Zásadní je částka ve smlouvě s kolektivním systémem, respektive částka, jíž bude zajištěno plnění zákonných požadavků na výrobce.

Nelze rovněž souhlasit s tím, aby částka kauce (v případě, že výrobce neuzavřel smlouvu s kolektivním systémem v případě, kdy zanikly důvody pro jeho zápis v Seznamu nebo v případě zániku bez právního nástupnictví) měla být částka převedena do Státního fondu životního prostředí s účelem využití na „zlepšení systému zpětného odběru a zpracování výrobků s ukončenou životností toho druhu, pro který plnil povinnosti“. Tyto prostředky by primárně měly být odvedeny tomu, kdo ve skutečnosti za výrobce jeho povinnosti splnil (tedy pravděpodobně kolektivnímu systému). Nelze připustit, aby prostředky z kauce (účelově vázané § 33 odst. 1.) byly využity k úhradě jiných výrobků jiných výrobců, byť stejného druhu výrobků, což však návrh nevylučuje.

Tato připomínka je zásadní.

46. Připomínka k § 36 odst. 1

NÁVRH ZMĚNY: Zvýšení právní jistoty pro žadatele o oprávnění KS

(1) Ministerstvo vydá oprávnění k provozování kolektivního systému na základě žádosti osoby, která prokáže splnění podmínek stanovených tímto zákonem. Žadatel má po splnění podmínek daných tímto zákonem právní nárok na vydání oprávnění k provozování kolektivního systému.

Odůvodnění:

Požadujeme, zpřesnění výše uvedeného ustanovení, aby bylo zcela jasné, že na vydání licence KS je výslovný právní nárok při doložení splnění podmínek daných zákonem. Jinak by při udělování licence KS mohla hrozit korupce a klientelismus. Tím, že se jasně stanoví právní nárok na licenci KS (při splnění podmínek daných tímto zákonem) budou mít všichni žadatelé stejné podmínky a zvýší se transparentnost udělování licencí KS.

Tato připomínka je zásadní.

47. Připomínka k § 36 odst. 2 písm. b)

Společník kolektivního systému – Požadujeme upravit v souladu s platným zněním ZVUŽ § 37h, odst. 5. – toto znění použít jako náhradu odst. 2 písm. B.

Text „pokud alespoň tři z těchto výrobců splňují podmínky uvedené v písmenech i) a j)“, je navíc obsoletní.

Tato připomínka je zásadní.

48. Připomínka k § 36 odst. 2 písmeno e)

NÁVRH ZMĚNY: Snížení požadavku na minimální výši základního kapitálu KS ze 2 mil Kč na 500 tis. Kč tak aby nebyli diskriminováni malí výrobci, což by odporovalo směrnici EU

e) výše základního kapitálu žadatele je alespoň ~~2 000 000~~ 500 000 Kč, nebo v případě akciové společnosti za podmínek stanovených zákonem o obchodních korporacích alespoň ~~80 000~~ 20 000 EUR

Odůvodnění:

Směrnice EU uvádí, že: „Pokud jsou zavedeny systémy rozšířené odpovědnosti výrobce v souladu s čl. 8 odst. 1, včetně těch, které se řídí jinými legislativními akty Unie, členské státy zajistí rovné zacházení s výrobcí bez ohledu na jejich původ nebo velikost, aniž by na výrobce malých množství výrobků, včetně malých a středních podniků, **kladl nepřiměřenou regulační zátěž**“. Výše základního kapitálu ve výši 2 mil. Kč tvoří nepřiměřenou zátěž zejména pro malé podniky. Požadujeme snížení požadavku na minimální výši základního kapitálu ze 2 mil Kč na 500 tis. Kč (obdobně v Eurovém vyjádření). Požadovaná výše základního kapitálu na 2 mil Kč (a více) je příliš vysoká, vytváří tedy neodůvodněné bariéry vstupu na trh kolektivních systémů a zvýhodňuje velké firmy. Požadujeme snížení této částky na 500 tis. Kč.

Tato připomínka je zásadní.

49. Připomínka k § 36, odst. (3)

Dovolujeme si požádat o vysvětlení, kdo se rozumí právnickou osobou sdružující osoby s obdobným předmětem činnosti alespoň do důvodové zprávy.

Odůvodnění:

Z navrhovaného znění ani z důvodové zprávy není zřejmé, kdo se rozumí právnickou osobou sdružující osoby s obdobným předmětem činnosti?

Tato připomínka je zásadní.

50. Připomínka k § 36, odst. 5

Navrhujeme v § 36 doplnit nový odstavec 5, který zní: “ (5) Podíl společníka ve společnosti provozovatele kolektivního systému nespadá do konkurzní podstaty.”.

Odůvodnění:

Ustanovení považujeme za vhodné doplnit pro zamezení paralyzování činnosti provozovatele kolektivního systému.

Tato připomínka je zásadní.

51. Připomínka k § 37 odst. 3 písmeno b)

NÁVRH ZMĚNY: Prodloužení platnosti pokladů od žadatele o licenci kolektivního systému

b) výpis z veřejného rejstříku členského státu, v němž je žadatel zapsán, ne starší než ~~15~~ 90 dní, jestliže žadatel není zapsán v obchodním rejstříku podle zákona o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob,

Odůvodnění:

Platnost výpisu z veřejného rejstříku členského státu EU pouze 15 dní je pro zahraniční firmy (žadatele o licenci KS) příliš krátká. Vzhledem ke složitým administrativním procedurám v řadě zahraničních zemí, požadujeme stanovit platnost na alespoň 90 dní. Aktuální praxe v ČR je taková, že se při zápisu údajů do veřejných rejstříků vyžaduje staří podkladových materiálů 3 měsíce. Stejně by to mělo být i pro podklady žadatelů pro licenci KS.

Tato připomínka je zásadní.

52. Připomínka k § 37, odst. 3, písm. d) – dovolujeme si požádat o vysvětlení rozdílného přístupu k tuzemskému a zahraničnímu žadateli.

Odůvodnění:

Tuzemský žadatel musí předložit výpis z evidence zaknihovaných cenných papírů, nebo z evidence imobilizovaných cenných papírů, zatímco u zahraničního žadatele stačí opis seznamu akcionářů, kteří jsou vlastníky akcií na jméno. Co odůvodňuje tento rozdílný přístup?

Tato připomínka je zásadní.

Připomínka k § 37 odst. 3 písmeno d)

NÁVRH ZMĚNY: Prodloužení platnosti pokladů žadatele o licenci KS

Tato připomínka je zásadní.

d) výpis z evidence emise zaknihovaných cenných papírů nebo výpis z evidence imobilizovaných cenných papírů, pokud jde o emisi akcií žadatele, ne starší než ~~15~~ 90 dní, nebo opis seznamu všech akcionářů, kteří jsou vlastníky akcií na jméno, popřípadě jiný obdobný doklad podle práva jiného státu,

ne starší než 15 90 dní, je-li žadatel akciovou společností nebo právnickou osobou obdobné právní formy založenou podle práva jiného členského státu,

Odůvodnění:

Platnost výpisu z veřejného rejstříku členského státu EU pouze 15 dní je pro zahraniční firmy (žadatele o licenci KS) příliš krátká. Vzhledem ke složitým administrativním procedurám v řadě zahraničních zemí, požadujeme stanovit platnost na alespoň 90 dní. Aktuální praxe v ČR je taková, že se při zápisu údajů do veřejných rejstříků vyžaduje staří podkladových materiálů 3 měsíce. Stejně by to mělo být i pro podklady žadatelů pro licenci KS.

Tato připomínka je zásadní.

53. Připomínka k §37 odst. 3 písm. i)

Požadujeme doplnit, že se povinnost nevztahuje na výrobce solárních panelů do roku 2013

Odůvodnění:

Nelze naplnit, neboť žadatel nebude kvalifikován k uzavření takové smlouvy. Nehledě na skutečnost, že to postrádá u těchto typů fotovoltaických panelů smysl.

Tato připomínka je zásadní.

54. Připomínka k § 37 odst. 3 písm. i)

Dále požadujeme v daném písmenu vypustit slova „ , případně předběžné zřízení“.

Odůvodnění:

Žadatel o oprávnění provozovat kolektivní systém musí podle § 37 odst. 3 písm. i) doložit dokumenty prokazující „zřízení, případně předběžné zřízení sítě veřejných míst zpětného odběru v rozsahu požadovaném tímto zákonem“. Pojem „předběžné zřízení“ je zcela neurčitý a nestandardní, není zřejmé, co již představuje „předběžné“ zřízení a co nikoliv – je-li něco zřízeno pouze „předběžně“, vlastně to zřízeno není. Hrozí, že nejasnost formulace bude zneužívána k tomu, aby oprávnění získaly i subjekty, které sběrnou síť zřízení nemají. Přitom dnes již existují sběrné sítě pro všechny výrobky s ukončenou životností, nemusejí být teprve zcela nově vytvářena sběrná místa, daná povinnost je tedy splnitelná. Ustanovení ohrožuje současné obecní systémy nakládání s odpady, neboť

Navrhujeme proto vypustit slova „**případně předběžné zřízení**“.

Tato připomínka je zásadní.

55. Připomínka k §37 odst. 3 písm. j) bod 9

Navrhujeme vypustit tento požadavek.

Odůvodnění:

Tato skutečnost není pro zápis podstatná, spíš by mělo být jako povinnost do 6 měsíců od vydání povolení.

Tato připomínka je zásadní.

56. Připomínka k § 38, odst. 3, písm. c)

Dovolujeme si požádat o vysvětlení, co přesně bude obsahem rozhodnutí, resp. co bylo důvodem doplnění.

Odůvodnění:

Nejsme si jisti smyslem doplněného ustanovení, resp. nedokážeme předvídat, co bude obsahem rozhodnutí.

Tato připomínka je zásadní.

57. § 39, odst. 1, písm. c)

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme odstranit uvedené ustanovení bez náhrady a to z důvodu jeho protiústavnosti. Povinnosti lze stanovovat pouze zákonem.

~~c) Ministerstvo může změnit rozhodnutí o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému je-li ohroženo plnění závazných cílů v oblasti zpětného odběru a využití výrobků s ukončenou životností vyplývajících pro Českou republiku z předpisů Evropské unie~~

Odůvodnění:

Požadujeme odstranit písmeno c) z důvodu neurčitosti a vnášení právní nejistoty. Jednalo by se o projev svévole státu. Podmínky pro to, aby ČR splnila své cíle, se stanovují zákonem, při jeho tvorbě, nikoli jednostrannou svévolnou úvahou MŽP. Považujeme tento navrhovaný postup za protiústavní.

Tato připomínka je zásadní.

58. Připomínka k § 40 odst. 3 – legislativní chyba

V § 40 odst. 3 se poslední věta vypouští.

Odůvodnění:

V § 40 odst. 3 je namístě vypustit poslední větu, neboť odkaz nenavazuje, nejspíše se týká úpravy, která již byla v mezidobí vypuštěna. Na žadatele se vztahuje věta první.

Tato připomínka je zásadní.

59. Připomínka k § 42 odst. 1

Zvýšení základního kapitálu z vlastních zdrojů -

Návrh: V § 42 odst. 1 se na závěr první věty vkládají slova „..., anebo z vlastních zdrojů provozovatele kolektivního systému“.

Odůvodnění:

Zákon vylučuje zvýšení základního kapitálu provozovatele kolektivního systému z vlastních zdrojů společnosti. Toto omezení je při existenci omezení platného pro snižování základního kapitálu podle § 42 odst. 1 věty druhé zcela nedůvodné a odporuje smyslu zákona, ze směrnice neplyne a nynější úprava jej neobsahuje. Zvýšení základního kapitálu z vlastních zdrojů je pouhou účetní operací, která naopak fixuje vlastní zdroje v rámci provozovatele kolektivního systému a brání jejich využití jiným způsobem. Přitom se paradoxně nevylučuje zvýšení základního kapitálu prostřednictvím nepeněžitých vkladů, kde mohou být rizika mnohem vyšší.

Navrhujeme proto v první větě na závěr doplnit diskutovanou možnost zvýšení základního kapitálu z vlastních zdrojů společnosti.

Tato připomínka je zásadní.

60. Připomínka k § 42, odst. 4

Dovolujeme si požádat o vysvětlení, zda se ustanovení vztahuje pouze na provozovatele kolektivního systému pro pneumatiky.

Odůvodnění: Povinnost podle § 36, odst. 2, písm. h) se v navrhovaném znění vztahuje pouze na provozovatele kolektivního systému pro pneumatiky, nelze tím tudíž podmiňovat omezení všech provozovatelů kolektivních systémů. Nejsme si jisti, zda je toto záměrem předkladatele.

Tato připomínka je zásadní.

61. Připomínka k § 43 odst. 1

Smlouva s provozovatelem kolektivního systému -

Návrh: V § 43 odst. 1 zní:

„(1) Společník provozovatele kolektivního systému je povinen uzavřít s provozovatelem kolektivního systému, jehož je společníkem, smlouvu o kolektivním plnění, a to pro všechny vybrané výrobky, které tento společník uvádí na trh a pro které zároveň bylo tomuto provozovateli kolektivního systému vydáno oprávnění k provozování kolektivního systému.“

Odůvodnění:

Cílem předmětného ustanovení, jež akcionáři/společníku provozovatele kolektivního systému ukládá uzavřít s tímto provozovatelem kolektivního systému smlouvu o kolektivním plnění, je zainteresovat tohoto akcionáře/společníka na řádném fungování kolektivního systému.

Tento předpoklad ale může být naplněn v jediném případě, a sice pokud bude povinnost formulována zároveň příslušný provozovatel kolektivního systému potřebné oprávnění. V tomto smyslu doporučujeme dané ustanovení změnit. V opačném případě hrozí, že zapojení společníka bude pouze formální a nepřinese proto účinky, kvůli němuž je předmětné ustanovení do návrhu zákona začleněno.

Tato připomínka je zásadní.

62. Připomínka k § 43 odst. 2

Navrhujeme úplně vypustit tento odstavec. Odůvodnění: Obecná pravidla omezující rozsah smluv uzavíraných kolektivními systémy jsou potřebná pro všechny proudy vybraných výrobků včetně elektrozařízení. Není zřejmé, z jakého důvodu jsou v poslední větě vyjmuty z omezení vstupovat do vztahů s ostatními subjekty kolektivní systémy v oblasti elektrozařízení. Evidentně se jedná o účelovou výjimku „ušitou na míru“ nějakému existujícímu kolektivnímu systému v oblasti elektrozařízení.

Tato připomínka je zásadní.

63. Připomínka k § 44 písmeno a), b)

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme rozšířit okruh osob se zvláštním vztahem ke KS o osoby blízké

- a) *členové statutárního orgánu provozovatele kolektivního systému nebo společníka provozovatele kolektivního systému, členové dozorčí rady nebo správní rady a vedoucí pracovníci provozovatele kolektivního systému nebo společníka provozovatele kolektivního systému v přímé řídicí působnosti statutárního orgánu, a osoby jim blízké*
- b) *fyzické osoby zastupující právnické osoby, které jsou členy statutárního orgánu, dozorčí rady nebo správní rady provozovatele kolektivního systému, a osoby jim blízké*

Odůvodnění:

Požadujeme, aby se do výčtu osob se zvláštním vztahem ke kolektivnímu systému byly zahrnuty i osoby blízké (ve smyslu § 22 odst. 1 občanského zákoníku) osobám uvedeným v písm. a) a b) (např. osoby blízké členům statutárních orgánů nebo vedoucích pracovníků KS). Toto opatření přispěje k ochraně prostředků KS před jejich možným vyvedením a zvýší transparentnost kolektivních systémů.

Tato připomínka je zásadní.

64. Připomínka k § 45, odst. 2

Návrh 1:

Navrhujeme v odstavci 2 vypustit poslední větu, která zní: “Ekomodulace nepředstavuje neodůvodněné zvýhodnění či znevýhodnění v hospodářské soutěži.”

Plný text: (2) Podmínky smluv o kolektivním plnění musí provozovatel kolektivního systému stanovit pro všechny výrobce jednotně a tak, aby žádní výrobci nebo skupiny výrobců určitého typu nebo

značky vybraných výrobků nebyli neodůvodněně zvýhodnění či znevýhodnění v hospodářské soutěži. Ekomodulace nepředstavuje neodůvodněně zvýhodnění či znevýhodnění v hospodářské soutěži.

Odůvodnění:

V kontextu obecné úpravy pravidel hospodářské soutěže, považujeme text poslední věty za nešťastný a zavádějící, který by mohl způsobit vážné interpretační obtíže. Pokud by totiž platilo pravidlo, že pouze Ekomodulace, jako jeden z nástrojů plnění povinností v oblasti zpětného odběru a nakládání s vybranými výrobky s ukončenou životností nepředstavovala neodůvodněně zvýhodnění v hospodářské soutěži, bylo by možné za přispění argumentu a contrario dospět k závěru, že ostatní nástroje mohou představovat neodůvodněně znevýhodnění, což snad nebylo úmyslem navrhovatele.

Tato připomínka je zásadní.

65. Připomínka k § 45 odst. (2) a § 136

Požadujeme zpřesnit a lépe definovat jednotné podmínky pro všechny výrobce. Žádný výrobce nesmí být žádným způsobem zvýhodněn oproti jiným výrobcům, příspěvky na jednotku musí být pro všechny výrobce stejné.

Návrh: V § 136 se vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Pokud smlouva o kolektivním plnění nebo jiná smlouva o zajištění plnění povinností zpětného odběru, zpracování a využití nebo odstranění výrobků s ukončenou životností, kterou uzavřeli provozovatel kolektivního systému a výrobce před nabytím účinnosti tohoto zákona, neodpovídá požadavkům § 45 odst. 2 věty první, jsou provozovatel kolektivního systému a výrobce povinni uzavřít nejpozději do čtyř let od nabytí účinnosti tohoto zákona k této smlouvě dodatek, kterým ji uvedou do souladu s tímto zákonem.“

Odůvodnění:

V návrhu zákona je celkem logicky formulován požadavek jednotnosti a nediskriminačního charakteru smluv. S ohledem na dosavadní praxi by však ustanovení o jednotnosti smluv o kolektivním plnění mělo být minimálně doprovázeno příslušným přechodným ustanovením, s tím, že se toto pravidlo nebude vztahovat na smlouvy, které byly uzavřeny před nabytím účinnosti zákona, anebo s tím, že bude platit povinnost uvést smlouvy do souladu se zákonem v určité lhůtě. S řadou výrobců jsou totiž uzavřeny smlouvy na dobu určitou trvající několik let, po kterou není možné smluvní podmínky změnit, hrozí tudíž, se provozovatelé kolektivních systémů nabytím účinnosti zákona dostanou do situace porušování zákona. S ohledem na princip smluvní volnosti není možné bez ústavněprávních rizik zasáhnout do smluvních vztahů s výrobcí s okamžitou účinností. Uvedené ustanovení je dáno směrnicí EU a jeho hlavním účelem je nediskriminace malých výrobců, tj. zejména aby velcí výrobci nedostávali objemové slevy. Výše uvedený návrh úpravy směřuje ke zpřesnění, tak aby nebylo možno toto ustanovení účelově vykládat jinak.

Tato připomínka je zásadní.

66. Připomínka k § 45 odst. 3

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme bez náhrady vyškrtnout odstavec 3 tak, aby se zamezilo spekulativnímu přebíhání výrobců od jednoho KS ke druhému

Odůvodnění:

Požadujeme, aby pokud bude na trhu více než jeden KS, tak aby nebyla povinnost pro KS uzavřít smlouvu s každým výrobcem, který o to požádá. Zamezí se tím spekulativnímu přebíhání pochybných výrobců z jednoho KS do druhého dle aktuálně nejlepší cenové nabídky. Navíc toto není transpoziční opatření.

Tato připomínka je zásadní.

67. Připomínka k § 45, odst. (5)

~~Navrhujeme vypustit celý text odstavce 5 “ (5) Provozovatel kolektivního systému je povinen do 30 dnů ode dne ukončení valné hromady předložit ministerstvu~~

~~a) opis seznamu společníků provozovatele kolektivního systému s uvedením jejich podílu na základním kapitálu a na hlasovacích právech, ne starší než 15 dní, je-li provozovatel kolektivního systému společností s ručením omezeným nebo právnickou osobou obdobné právní formy založenou podle práva jiného členského státu,~~

~~b) výpis z evidence emise zaknihovaných cenných papírů nebo výpis z evidence imobilizovaných cenných papírů, pokud jde o emisi akcií provozovatele kolektivního systému, k rozhodnému dni k účasti na valné hromadě), nebo opis seznamu všech akcionářů, kteří jsou vlastníky akcií na jméno, ne starší než 15 dní, je-li provozovatel kolektivního systému akciovou společností nebo právnickou osobou obdobné právní formy založenou podle práva jiného členského státu,~~

~~c) výpis z veřejného rejstříku členského státu, v němž je provozovatel kolektivního systému zapsán, ne starší než 15 dní, jestliže provozovatel kolektivního systému není zapsán v obchodním rejstříku podle zákona o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob,~~

~~d) zápis z jednání valné hromady.”~~

Odůvodnění:

Považujeme za neodůvodněné, aby měl provozovatel KS jako soukromoprávní subjekt plnit povinnosti podle odst. 5. Jakékoliv důležité akty a dokumenty, změny stanov, účetní závěrky, změny v členství statutárního orgánu či dozorčí rady atd. se zveřejňují ve veřejném rejstříku a jsou tudíž každému k nahlédnutí. Není tedy žádný důvod pro stanovení povinností podle odst. 5.

Tato připomínka je zásadní.

68. Připomínka k § 45 odst. 6 písmeno a)

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme upravit znění u ekomodulace tak, aby bylo v souladu se směrnicí EU, tedy tak, aby ekomodulace byla prováděna jen tehdy, pokud budou v souladu se směrnicí EU, stanovena na úrovni EU jasná a harmonizovaná pravidla ekomodulace

a) provádět ekomodulaci u vybraných výrobků, u kterých je to možné, přičemž se přihlíží k jejich životnímu cyklu, **avšak pouze tehdy, pokud budou závazným evropským předpisem stanovena jasná pravidla pro harmonizaci ekomodulace**

Odůvodnění:

Směrnice EU stanovuje, že ekomodulace má být harmonizována na úrovni EU. Směrnice dále uvádí, že harmonizovaná pravidla pro ekomodulaci budou stanovena právním předpisem EU. Aby nedošlo ke zmatkům při zavádění ekomodulace, tak je potřeba počkat až budou tato harmonizovaná pravidla stanovena, tj. až bude vydán zmiňovaný právní předpis EU.

Tato připomínka je zásadní.

69. Připomínka k § 45 odst. 6 písm. c)

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme upravit znění výše uvedeného ustanovení, které se týká výběru zpracovatelů, dle přesného znění směrnice EU,

c) zabezpečit, aby výše finančních příspěvků stanovovaných výrobcům za účelem zajištění kolektivního plnění nepřesahovala náklady nezbytné na poskytování služeb nakládání s výrobky s ukončenou životností nákladově účinným způsobem; **zveřejňovat informace o postupu výběru provozovatelů pro nakládání s odpady získané finanční příspěvky rozdělí provozovatel kolektivního systému mezi osoby poskytující služby v oblasti nakládání s výrobky s ukončenou životností transparentním způsobem.**

Odůvodnění 1:

Směrnice hovoří o povinnosti kolektivních systémů zveřejňovat informace o „postupu výběru provozovatelů pro nakládání s odpady“ zatímco návrh zákona „o postupu výběru osob poskytujících služby v oblasti nakládání s výrobky s ukončenou životností“. Zatímco směrnice tak zcela jasně míří na informace o výběru zpracovatelů vybraných výrobků, návrh zákona vyžaduje zcela jiného. Zákon by se měl držet formulací a cílů stanovených v evropské legislativě a vyhnout se snaze o tzv. goldplating, který často vede pouze k větším nejasnostem. Požadujeme, aby byla textace upravena přesně tak, jako je to ve směrnici EU.

Přesné znění směrnice: „information about: (iii) the selection procedure for waste management operators.“

V § 45 odst. 6 písm. c) se dále vypouštějí slova „ ; získané finanční příspěvky rozdělí provozovatel kolektivního systému mezi osoby poskytující služby v oblasti nakládání s výrobky s ukončenou životností transparentním způsobem“

Odůvodnění 2:

V § 45 odst. 6 písm. c) se vypouštějí slova „ ; získané finanční příspěvky rozdělí provozovatel kolektivního systému mezi osoby poskytující služby v oblasti nakládání s výrobky s ukončenou životností transparentním způsobem“ kterými je zakotveno obtížně srozumitelné pravidlo, podle kterého musí provozovatel kolektivního systému rozdělit získané finanční příspěvky mezi osoby poskytující služby v oblasti nakládání s výrobky s ukončenou životností „transparentním způsobem“. Obsah tohoto pravidla je zcela neurčitý a nesrozumitelný a není jasné, na jaké situace dopadá a jak má být dané povinnost provozovatele kolektivního systému naplňována.

V první řadě, provozovatel kolektivního systému žádné příspěvky „nerozděluje“, s těmito příspěvky hospodář (nově podle pravidel obsažených v § 47), může pouze hradit odměnu za poskytované služby apod. Toto ustanovení navrhuje vypustit, neboť vychází z nesprávných legislativních předpokladů a je neurčité a obtížně srozumitelné. V evropské úpravě nenachází oporu.

Tato připomínka je zásadní.

70. Připomínka k § 46 odst. 1 písmeno c)

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme doplnit povinnosti výrobců v oblasti ekomodulace vůči provozovatelům kolektivního systému a přidat písmeno c)

(1) Výrobce, který plní povinnosti stanovené tímto zákonem v kolektivním systému, je povinen

c) sdělit provozovateli kolektivního systému na jeho vyžádání všechny relevantní informace, které mohou mít vliv na nastavení pravidel ekomodulace. Jedná se zejména o informace o životním cyklu jednotlivých výrobků uváděných výrobcem na trh, informace o obsahu nebezpečných látek atd. Výrobce je právně odpovědný za správnost a relevantnost těchto informací

Odůvodnění:

Provozovatel kolektivního systému má podle návrhu tohoto zákona řadu povinností v oblasti ekomodulace tj. „provádět ekomodulaci u vybraných výrobků, u kterých je to možné, přičemž se přihlíží k jejich životnímu cyklu, zohledňována je zejména opětovná použitelnost vybraného výrobku, jeho recyklovatelnost, obsah nebezpečných látek a požadavky stanovené jinými právními předpisy atd.“. Vzhledem k tomu, že by pro provozovatele kolektivního systému bylo značně nákladné, aby zjišťoval informace o tisícovkách různých výrobků od stovek různých výrobců (jejich životním cyklu, obsahu nebezpečných látek atd. atd.) tak by měl mít každý výrobce povinnost, aby mu tyto informace bezplatně předal, pokud si je provozovatel kolektivního systému vyžádá.

Tato připomínka je zásadní.

71. Připomínka k § 47 odst. 1

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme vrátit zpět osvobození příspěvků výrobců od daně z příjmů

(1) Provozovatel kolektivního systému zajišťuje provoz a financování kolektivního systému na základě příspěvků výrobců, se kterými uzavřel smlouvu o kolektivním plnění. Příspěvky jsou stanoveny provozovatelem kolektivního systému v závislosti na typu, množství a ekomodulaci vybraných výrobků,

kteřé výrobce uvádí na trh. **Provozovatel kolektivního systému je osvobozen od daně z příjmů, z vybraných příspěvků výrobců na zajištění provozu a financování zpětného odběru.**

Odůvodnění:

Kolektivní systémy jsou dle aktuálně platného zákona neziskové a neplatí daň z příjmu (z vybraných příspěvků určených pro rozšířenou odpovědnost výrobce).

Dle tohoto návrhu jsou kolektivní systémy stále neziskové, a logicky by tak měli být osvobozeny z povinnosti platit daň z příjmu (tak jako je tomu podle stávajícího zákona). Tímto návrhem zákona se ale paradoxně zavádí pro KS povinnost platit daň z příjmu. Tato ustanovení neziskovost x povinnost platit daň si zcela nelogicky odporují. KS netvoří zisk, ale vybírají prostředky k zajištění rozšířené odpovědnosti výrobců.

Tato změna (tj. zrušení neziskovosti) je v důvodové zprávě účelově vysvětlována jako „snížení administrativní zátěže“, protože KS nebudou muset rozlišovat mezi příjmy a výdaji souvisejícími s plněním povinností KS a dalšími jinými příjmy, které dnes nejsou od daně osvobozené. Vzhledem k tomu, že KS má provozovat pouze činnosti související s plněním povinností výrobců vybraných výrobků, žádné takové jiné příjmy a výdaje nejsou prakticky možné. Stručně řečeno v důvodů zprávy se říká, že kolektivní systém bude nově muset platit několik milionů Kč daně z příjmu ročně, čímž ušetří několik tisíc korun za snížení administrativní zátěže. Děkujeme za nabídku, ale bez tohoto „snížení administrativní zátěže“ se obejdeme.

Požadujeme tedy, aby bylo zachováno osvobození KS od placení daně z příjmu, tak aby bylo možné veškeré vybrané prostředky možné využít na sběr a recyklaci elektroodpadu.

72. Připomínka k § 47, odst. 5

Navrhujeme doplnit odstavec 6, který zní: **“Provozovatel kolektivního systému člení náklady a výnosy podle účelu, na který byly vynaloženy a se kterým souvisejí. Toto členění je alespoň tak podrobné, aby umožnilo oddělené sledování financování jednotlivých činností a ověření, že v případě provozovatele kolektivního systému výrobců elektrozařízení nedochází ke křížovému financování mezi jednotlivými druhy elektrozařízení a také mezi činnostmi podle § 41 odst. 1 a 2.”**

Odůvodnění: Pro výrobce je podstatné, že nefinancuje zvýhodňování jiných výrobků na trhu, a proto je nezbytné křížové financování zakázat zákonem. V opačném případě nelze zajistit, že sazebník příspěvků bude odpovídat skutečným nákladům.

Tato připomínka je zásadní.

73. Připomínka k § 48 odst. 3, plus úprava odst. 1

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme v odst. 3 doplnit ustanovení o vrácení příspěvku

(3) Osoba, která žádá o vrácení příspěvku, je povinna umožnit provozovateli kolektivního systému, aby provedl ověření splnění podmínek pro vrácení obdrženého příspěvku, a to přímo nebo prostřednictvím auditora. Účelně vynaložené náklady na toto ověření je osoba, která žádá o vrácení příspěvku, povinna uhradit provozovateli kolektivního systému pouze v případě, že ověření prokázalo nesplnění podmínek pro vrácení obdrženého příspěvku. **Osoba, která žádá o vrácení příspěvku, je**

povinna předložit provozovateli kolektivního systému takové podklady, které jsou dle provozovatele kolektivního systému nutné, k ověření podmínek pro vrácení obdrženého příspěvku,

Zároveň v odstavci 1 požadujeme škrtnout poslední větu „Není-li touto..... příspěvku.“

Odůvodnění:

Řada subjektů žádá o vrácení příspěvku, nicméně často nejsou schopni věrohodně doložit, že na vrácení příspěvku mají nárok. Požadujeme doplnit do zákona ustanovení, že žadatelé o vrácení příspěvku musí jasně doložit podklady, které potvrzují, že mají na vrácení příspěvku nárok.

Tato připomínka je zásadní.

74. Připomínka k § 49 odst. 2

Ukládání rezerv na vázaný účet

Návrh: V § 49 odst. 2 se vypouští slovo „vázaný“. Odstavec nově zní:

Provozovatel kolektivního systému vytváří rezervu ukládáním peněžních prostředků na zvláštní účet, který je povinen za tím účelem zřídit v bance. Úroky z peněžních prostředků rezervy jsou její součástí.

Odůvodnění:

Systém rezerv, které mají tvořit kolektivní systémy, jde nad rámec dosavadní právní úpravy a neplyne ani ze směrnice. Navržená úprava neumožňuje reagovat na potřeby trhu zejména v obdobích, kdy je systém z důvodu nepříznivého vývoje trhu s druhotnými surovinami vystaven vyšším nákladům a vznikne tak oprávněná potřeba uložené prostředky využít.

Ostatní požadavky §49 jsou dostatečné pro zajištění požadované výše rezervy ze strany kolektivního systému a její využití. Ministerstvo může údaje o stavu a čerpání peněžních prostředků rezervy zkoumat v rámci roční zprávy, jelikož dle § 49 odst. 6 má kolektivní systém povinnost tyto údaje v roční zprávě uvádět a je možné k roční zprávě doložit potvrzení o stavu příslušných účtů od banky. Není proto potřeba zde zavádět vyšší regulaci.

Tato připomínka je zásadní.

75. Připomínka k § 49 odst. (5)

Navrhujeme tuto úpravu: Peněžní prostředky, které tvoří rezervu, mohou být použity pouze za účelem zajištění kolektivního plnění povinností výrobců, s nimiž provozovatel kolektivního systému uzavřel smlouvu o kolektivním plnění. Čerpání peněžních prostředků rezervy smí být prováděno pouze se souhlasem ministerstva. Peněžní prostředky rezervy nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí nebo exekuce, ani nemohou být zahrnuty do majetkové podstaty provozovatele kolektivního systému

Odůvodnění:

Navrhujeme úpravu v kontextu odůvodnění k úpravě § 49 odst. 2. Výše disponibilních finančních prostředků bude každoročně ověřena auditorem, a proto není nezbytný ještě souhlas ministerstva.

Podmiňování čerpání rezerv souhlasem MŽP nevhodné, neboť je nepružné. Kromě toho není uvedeno, kdy MŽP musí souhlas udělit a kdy by jej naopak mělo odepřít, což je legislativně nesprávné řešení, neboť je poskytován prostor pro svévoli. Důležitým aspektem je i existence rizika vzniku odpovědnosti státi za vzniklou škodu, pokud by např. souhlas nebyl udělen dostatečně rychle, anebo byl neoprávněně odepřen či naopak neoprávněně udělen (stát může být činěn odpovědným za nehospodárné využití prostředků, které schválil). Rovněž by mohlo dojít k ohrožení hospodaření kolektivních systému, kdy by pracovníci ministerstva nebyli schopni včas schvalovat čerpání rezervy a mohlo by dojít až ke krachu kolektivních systémů.

Tato připomínka je zásadní.

76. Připomínka k § 51

Dohled státu v činnosti více kolektivních systémů

Návrh: V § 51 odst. 1 se požadujeme vypustit slova „se souhlasem ministerstva“ a zároveň požadujeme vypustit odstavce 3 a 5.

Odůvodnění:

Dobrovolná spolupráce kolektivních systémů je nelogicky podmíněna udělením souhlasu MŽP. Souhlas se vyžaduje ke sdílení míst zpětného odběru, převodu určitého množství zpětně odebraných výrobků i ke spolupráci na osvětě a propagaci. Není vůbec zřejmé, proč je souhlas MŽP vyžadován (není známo, že by až doposud s touto dobrovolnou spoluprací vznikaly nějaké problémy) a za jakých podmínek může být souhlas odepřen, či kdy naopak musí být udělen. Výkon státní správy musí mít jednoznačná pravidla, a pokud zákon dává státnímu orgánu zmocnění něco odsouhlasit, musí být vždy zřejmé, za jakých podmínek bude toto právo vykonávat (ať již pozitivním nebo negativním vymezením). V opačném případě se otvírají dveře pro svévolný postup úřadů a pro vznik korupčního prostředí. Absence jakýchkoliv kritérií pro udělování a odepírání souhlasu MŽP dává prostor pro svévoli správního orgánu, jedná se o legislativně nesprávné řešení.

Smlouvy o spolupráci mezi kolektivními systémy musí být možné uzavírat bez souhlasu MŽP. Souhlas ministerstva je neodůvodněné zasahování do smluvních vztahů mezi soukromými subjekty. Požadavek souhlasu by rovněž přinášel nadbytečnou administrativní zátěž pracovníků ministerstva a rovněž by vedl k jejich přímé osobní odpovědnosti za schválené smlouvy. Dále by se navyšovala administrativní zátěž kolektivních systémů a výrazně by se prodlužovala reakční doba kolektivních systémů, protože by bylo nutné čekat na souhlas ministerstva, což by vyvolávalo riziko z prodlení a z toho vyplývající potenciální náklady a škody.

Odstavce 3 a 5 jsou zbytečné, jsou předmětem smluvního ujednání.

Tato připomínka je zásadní.

77. Připomínka k § 52, odst. (1) písm. e)

Navrhujeme tuto úpravu: toku zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností od místa zpětného odběru až po **předání osobě oprávněné k jejich konečnému** využití, včetně přípravy k opětovnému použití, nebo odstranění

Odůvodnění: viz připomínka k §27, odst. 1, písm. c)

Tato připomínka je zásadní.

78. Připomínka k § 53 odst. 1

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme posunout termín roční zprávy z 31 března na 30 června

Provozovatel kolektivního systému je povinen zpracovat roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností za všechny výrobce, s nimiž má uzavřenou smlouvu o kolektivním plnění, a tuto zprávu do 31. března 30. června zaslat ministerstvu.

Zároveň žádáme, aby MŽP konsolidovaná data zveřejnilo do konce září.

Odůvodnění:

Požadujeme, aby se termín zaslání výroční zprávy na MŽP posunul na 30. června. Počet informací, které mají být obsahem výroční zprávy, se neustále zvyšuje. Tři měsíce je příliš krátká doba, aby se dala zpracovat kvalitní roční zpráva se stávajícím počtem pracovníků KS. Bez prodloužení termínu bude nutné přijmout další zaměstnance do KS což povede ke zvýšení nákladů KS a následně ke zvýšení příspěvků, které si účtují KS.

Tato připomínka je zásadní.

79. Připomínka k § 53, odst. (3)

Navrhujeme tuto úpravu: Součástí roční zprávy o výrobcích s ukončenou životností jsou informace o hmotnosti výrobků uvedených na trh v uplynulém kalendářním roce ~~všemi každým jednotlivým výrobcem, který měl~~ s provozovatelem kolektivního systému uzavřenou smlouvu o kolektivním plnění. U elektrozařízení jsou tyto údaje dále rozděleny podle jednotlivých skupin elektrozařízení; uU baterií a akumulátorů jsou rozděleny podle toho, zda se jedná o přenosné, průmyslové nebo automobilové baterie a akumulátory

Odůvodnění:

Jedná se velmi citlivé údaje, a přesto že ministerstvo se zavazuje k uchování obchodních tajemství, považujeme za velmi problematické, aby se veškerá tato data stala předmětem hlášení – jednak pro jejich obsáhlost a také citlivost. Navrhujeme možnost poskytnout tato data na vyžádání, ale v rámci roční zprávy poskytovat údaje souhrnné. *. Správní orgány mohou potřebné údaje získat při případné kontrole. Navrhuje se ustanovení § 53 odst. 3 upravit v tom smyslu, že předávány jsou údaje celkové.*

Tato připomínka je zásadní.

80. Doba uchovávání podkladů - § 54 písm. a)

V § 54 písm. a) se číslovka „7“ nahrazuje číslovkou „5“.

Odůvodnění:

Navrhuje se zkrátit dobu archivace ze sedmi let na pět let, tak, aby plnění této povinnosti nebylo zbytečně zatěžující a aby se délka této doby přizpůsobila obvyklým postupům. Tato délka odpovídá maximální délce odpovědnosti za přestupek, uchovávání podkladů po delší dobu spíše postrádá smyslu. S ohledem na množství podkladů, s nimiž nakládají výrobci či provozovatelé kolektivních systémů, se může jednat o poměrně nákladnou archivační povinnost. 7 letá lhůta je zbytečně dlouhá a přináší zbytečné administrativní náklady, které budou zatěžovat kolektivní systém. Nespatřujeme oporu požadavku ve směrnici.

Tato připomínka je zásadní.

81. Připomínka k § 55

Ověřování údajů

Návrh zákona ukládá kolektivnímu systému ověřit celou řadu informací prostřednictvím auditora. Zároveň ale neklade žádné požadavky na tohoto auditora. Pro poctivé systémy se tak vytváří značná administrativní a finanční zátěž, nad rámec dosavadní úpravy i požadavků směrnice. Pro nepoctivé systémy se ale nebude jednat o žádnou překážku jejich nepoctivých postupů, návrh nestanoví žádné specifické požadavky na auditora a provádění auditů. Ustanovení je proto nutné přepracovat, buď v tom směru, že budou povinnosti podstatně zúženy, anebo naopak tak, že bude výrazně posíleno zajištění volby důvěryhodné osoby auditora. V návrhu zákona o obalech se navrhuje autorizace od MŽP pro auditora. Máme za to, že tento model může převzít i tento zákon.

Návrh:

§55 odst. 3, vypouští se druhá věta „Auditor vypracuje závěrečné shrnutí obsahující seznam osob, u kterých bylo ověření údajů podle tohoto odstavce provedeno, a souhrnné výsledky ověření.“

Odstavec 3 nově zní:

Provozovatel kolektivního systému je dále povinen zajistit, aby auditor ověřil správnost a úplnost údajů o množství výrobků s ukončenou životností, které byly zpětně odebrány, svezeny, zpracovány nebo s nimiž bylo jiným způsobem nakládáno, včetně údajů o způsobu nakládání s těmito výrobky s ukončenou životností, vykázaných provozovateli kolektivního systému osobami uvedenými v § 52 odst. 1 písm. c).

V odstavci 4 se vypouští slova týkající se závěrečného shrnutí podle poslední věty v odstavci 3, které se vypouští

Odstavec 4 nově zní:

Provozovatel kolektivního systému je povinen zajistit ověření podle odstavců 2 a 3 v každém roce, ve kterém je oprávněn k provozování kolektivního systému. Zprávu o ověření účetní závěrky podle odstavce 1, zprávu či zprávy o ověření podle odstavce 2 je provozovatel kolektivního systému povinen ministerstvu zaslat nejpozději do 6 měsíců od skončení ověřovaného období.

Odstavec 7 se vypouští.

Odůvodnění:

Upravené povinnosti v §55 jsou pro výrobce a kolektivní systémy závazné a není nezbytné dalšími požadavky zvyšovat administrativní či finanční zátěž povinných osob a kolektivních systémů. V případě pochybností nad zaslánými auditorskými zprávami může ministerstvo provést vlastní „ověření“ buď odbornými orgány státního dozoru nebo ve vlastní organizaci a režii určeným ověřovatelem v potřebném rozsahu. Dotčené subjekty potom musí poskytnout potřebnou součinnost.

Tyto připomínky jsou zásadní.

82. Připomínka k § 55, odst. 2, písm. e)

Navrhujeme tuto úpravu: splnění povinnosti stanovené v § 45 odst. 6 písm. c) **a v § 49.**

Odůvodnění:

Navrhujeme doplnit ověření výše rezervy v případě, že bude vypuštěna povinnost rezervu vytvářet na vázaném účtu.

Tato připomínka je zásadní.

83. Připomínka k § 55 odst. (5)

*NÁVRH ZMĚNY: **Požadujeme prodloužení doby pro ověření auditorem***

*(4) Provozovatel kolektivního systému je povinen zajistit ověření podle odstavců 2 a 3 v každém roce, ve kterém je oprávněn k provozování kolektivního systému. Zprávu o ověření účetní závěrky podle odstavce 1, zprávu či zprávy o ověření podle odstavce 2 a závěrečné shrnutí podle odstavce 3 je provozovatel kolektivního systému povinen ministerstvu zaslat nejpozději do ~~6~~ **9** měsíců od skončení ověřovaného období. Souhrnné výsledky ověření podle odstavce 3 je provozovatel kolektivního systému povinen poskytnout ministerstvu na jeho vyžádání.*

Odůvodnění:

Požadujeme prodloužit lhůtu pro ověření auditorem ze 6 měsíců na 9 měsíců. 6 měsíců je příliš krátká doba. Stanovení příliš krátké doby by mohlo přinášet kolektivním systémům neúměrně vysoké náklady.

Tato připomínka je zásadní.

84. Připomínka k § 57 odst. (2) písmeno a)

Zánik oprávnění k provozování kolektivního systému -

Návrh: V § 57 odst. 2 písm. a) zní:

„(a) bylo vydáno na základě nepravdivých údajů uvedených v žádosti nebo v dokladech připojených k žádosti, které byly pro vydání oprávnění podstatné,“

Odůvodnění:

Legislativně technická připomínka. Zrušení oprávnění pro nepravdivé informace obsažené v žádosti nebo v podkladech k žádosti připojených je smysluplné toliko v případě, že se jedná o informace pro vydání oprávnění skutečně podstatné.

Tato připomínka je zásadní.

85. Připomínka k § 57, odst. 2, písm. b)

Navrhujeme doplnit ustanovení o případy výjimek, kdy dojde ke změně podmínek jinak než jednáním nebo skutečností, kterou může provozovatel kolektivního systému ovlivnit.

Příklad úpravy: „b) provozovatel kolektivního systému nebo společník provozovatele kolektivního systému přestal splňovat některou z podmínek podle § 36 odst. 2 a 3 nutných pro vydání oprávnění k provozování kolektivního systému, s výjimkou podmínek podle § 36 odst. 2 písm. h) až j) **a s výjimkou případů změny osoby společníka**, a provozovatel kolektivního systému nezjednal nápravu uloženou podle § 56 odst. 4 ve stanovené lhůtě, nebo

Odůvodnění:

Pokud provozovatel kolektivního systému musí po celou dobu provozování splňovat podmínky, že je vlastněn výhradně výrobcí, pak je třeba, aby zákon vytvořil k tomu odpovídající právní prostředí tak, aby se provozovatel KS v případech, kdy zajištění a zjednání případné nápravy nezáleží na jeho vůli a jednání, nedostal do neřešitelné situace nebo pozice, ve které může být vydírán. V takovém případě navrhuje zákonem stanovit, že akcie společníka nespádají v případě prohlášení konkurzu do majetkové podstaty, a že s těmito akciemi musí být naloženo dle pokynů provozovatele KS jako emitenta akcií – totéž platí v případě prodeje podniku, jejíž součástí byly i akcie provozovatele KS, v případě fúze apod. Zákonnou úpravu vyžaduje například situace, kdy společník přestal být výrobcem. V tomto případě by se měly sistovat jeho hlasovací práva a výrobce by měl mít za povinnost převést se souhlasem valné hromady provozovatele KS akcie ve stanovené lhůtě na jiného valnou hromadou odsouhlaseného výrobce, případně provozovatele KS jako emitenta.

Tato připomínka je zásadní.

86. Připomínka k § 57 odst. 5 písmeno f

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme, aby za závažné porušení bylo považováno až opakované, soustavné a dlouhodobé neplnění povinnosti vytvořit síť veřejných sběrných míst

f) opakované, soustavné a dlouhodobé neplnění ~~nesplnění~~ povinnosti vytvořit síť veřejných míst zpětného odběru podle požadavků stanovených tímto zákonem

Odůvodnění:

Zejména v malých obcích je problematické místa zpětného odběru zřídit, protože to obce často odmítají, zejména pokud v obci již nějaké místo sběrného odběru existuje. V mnoha případech není v malých obcích ani místo, kde by se dalo sběrné místo zřídit, nebo se tam často ani nenalézá žádný alternativní prostor ke zřízení sběrného místa. Proto požadujeme, aby se toto porušení bralo za závažné jen tehdy, pokud bude jasné, že se výrobce nebo kolektivní systém snaží dlouhodobě a účelově vyhybat zřízení povinné sběrné sítě.

Tato připomínka je zásadní.

87. Připomínka k § 58

Vyvlastnění peněžních prostředků výrobců při zániku oprávnění k provozování kolektivního systému nebo přeměně provozovatele kolektivního systému

Návrh: Ustanovení § 58 požadujeme upravit dle odůvodnění.

Odůvodnění:

Při zániku oprávnění k provozování kolektivního systému má dojít k převodu finančních prostředků kolektivního systému (včetně výnosů z nich) na systémy, které převzaly plnění povinností výrobců dle jejich tržního podílu podle množství uvedených na trh v jednotlivých skupinách v posledním známém roce.

Jedná se o faktické vyvlastnění prostředků kolektivního systému, které se uplatní i ve vztahu ke kolektivním systémům, které působí podle zákona o odpadech, ale nezískají oprávnění podle nového zákona. Z tohoto pohledu je návrh ústavněprávně problematický, zejména s ohledem na ochranu vlastnictví zakotvenou v Listině základních práv a svobod.

Nepočítá se ani s tím, že by kolektivní systém převedl prostředky výrobcům, kteří budou plnit povinnosti individuálně. I koncepce ustanovení je nesprávná, neboť dosavadní úprava konstruovala financování systémů jako průběžné.

Vedle toho je úprava legislativně nedopracovaná. Není zřejmé, jak se provozovatel kolektivního systému, jemuž bylo oprávnění odebráno, dozví, do jakého systému se výrobce nově zapojil, a jak si tuto skutečnost ověří; přitom je mu stanovena konkrétní lhůta. Není stanoven způsob, jak případné prostředky rozdělit, podle jakého klíče, jakou roli má hrát množství příspěvků uhrazených daným výrobcem, jak se projevuje časový faktor (mají stejnou váhu příspěvky uhrazené před rokem a příspěvky uhrazené před pěti lety?). Ustanovení je legislativně nedopracované a nedořešené.

Úprava jde zcela nad rámec dosavadního zákona, nemá oporu ve směrnici, má ústavněprávní nedostatky a je i legislativně nedopracovaná, a navrhujeme ji vypustit.

Tato připomínka je zásadní.

88. Připomínka k § 58 odst. 2

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme prodloužit termín pro vypořádání finančních prostředků při zániku nebo přeměně KS převodem na jiný KS

(2) Povinnost stanovenou v odstavci 1 musí právnická osoba splnit do ~~90~~ **180** dnů ode dne, kdy její oprávnění k provozování kolektivního systému zaniklo.

Odůvodnění:

Požadujeme, aby se termín převodu finančních prostředků prodloužil na 180 dní. 90 dní je příliš krátká doba, za kterou by bylo obtížné vše vypořádat.

Tato připomínka je zásadní.

89. Připomínka k § 59, § 136

Kolektivní systém pro solární panely

Finanční příspěvky na nakládání s historickými solárními panely měly být podle § 37p zákona o odpadech vybrány již do 1. 1. 2019, v době nabytí účinnosti nového zákona tedy již prostředky budou vybrány a nebudou dále inkasovány (s výjimkou případů, kdy provozovatel solární elektrárny nesplnil řádně svoji povinnost, což je řešeno přechodnými ustanoveními návrhu zákona). Návrh nového zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností opětovně nastavuje a mění systém nakládání s odpadními solárními panely, který byl vymezen v zákoně č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, v platném znění. Nespatřujeme žádný důvod pro nově navrhovanou úpravu stávajícího systému u solárních panelů uvedených na trh do dne 1. ledna 2013, kde jsou jasné stanoveny pravidla např. pro platbu příspěvků pro provozovatele dotčené solární elektrárny do 1. ledna 2019. Zákonné právní předpisy by se vždy měly věnovat právní úpravě do budoucna a nikoliv opakovat a upravovat ustanovení předchozích právních předpisů již spotřebovaná v čase.

Navrhujeme v zákoně neřešit institut kolektivních systémů pro solární panely v navržené podobě, která jakoby předpokládala vstup dalších systémů na trh, a v přechodných ustanoveních uvést, že se kolektivní systémy pro solární panely řídí dosavadní právní úpravou. Vstup nových systémů pro solární panely by mohl vést pouze k rozmělnění vybraných finančních prostředků a k růstu administrativních nákladů. Úprava působení těchto systémů, obsažená nyní ve vyhlášce č. 352/2005 Sb., se jeví jako dostačující.

Tato připomínka je zásadní.

90. Připomínka k § 65 odst. 2

NÁVRH ZMĚNY: Požadujeme, aby za veřejné místo zpětného odběru bylo považováno i mobilní místo zpětného odběru, aby se rozšířila pro občany možnost odevzdávat výrobky na více místech ČR

Za účelem splnění povinností podle odstavce 1 písm. a) a c) je výrobce elektrozařízení určených k použití v domácnostech povinen zřídit na vlastní náklady nejméně jedno veřejné místo zpětného odběru. **Veřejným místem zpětného odběru může být i mobilní místo zpětného odběru.**

Odůvodnění:

Návrh zákona neumožňuje započítat prováděné mobilní svozy jako součást povinné veřejné sběrné sítě.

Mobilní svozy jsou důležitým prvkem sběru v malých obcích, kde se nevyplatí provozování stacionárních míst zpětného odběru. Některé obce velmi často nenabízejí ani vhodné plochu či prostory pro zřízení veřejného místa. Důvodem pro zavedení mobilních svozů je vyšší hospodárnost zpětného odběru, cílenost zpětného odběru a ekonomické využití příspěvků vybraných od výrobců. Mobilní sběry výrazně rozšiřují dostupnost míst zpětného odběru pro občany a jejich potlačováním je výrazně poškozován zpětný odběr v České Republice.

Tato připomínka je zásadní.

91. Připomínka k § 65 odst. 2 písmeno b

NÁVRH ZMĚNY: zjednodušení a zrealnění pravidla pro uzavírání smluv s obcemi o sběrných místech
b) *v každé obci, která o zřízení veřejného místa zpětného odběru projeví zájem, ~~a to za podmínek obdobných jako pro ostatní obce, a~~*

Odůvodnění:

Výše uvedená formulace „a to za podmínek obdobných jako pro ostatní obce“ je v praxi nesplnitelná. Kolektivní systém má povinnost jak zřídit minimální sběrnou síť, tak jednotlivá sběrná místa, pokud o to obec požádá. Obec oproti tomu vůbec nemá žádnou povinnost uzavřít s kolektivním systémem smlouvu o zřízení sběrného místa. V praxi obce zřizování sběrných míst odmítají a nechtějí na tyto tzv. „obdobné“ podmínky přistoupit a diktují si podmínky vlastní. Bohužel každá obec požaduje jiné podmínky, typicky pokud jedna obec chce bílé kontejnery, tak druhá je nechce a dožaduje se černých kontejnerů atp. Kromě toho tři ze tří oslovených právníků se neshodli na tom, co to vlastně znamená „obdobné podmínky“. Není tedy zřejmé, co je ještě „obdobná podmínka“ a co už je „neobdobná podmínka“. Proto žádáme o odstranění této nešťastné a nesmyslné formulace z návrhu zákona.

Tato připomínka je zásadní.

92. Připomínka k § 65, odst. 3

Navrhujeme vypustit slova „a pro solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013 provozovatel solární elektrárny“: Výrobce solárních panelů a pro solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013 provozovatel solární elektrárny zajistí zpětný odběr solárních panelů, které jsou součástí solárních elektráren s celkovým instalovaným výkonem do 30 kWp, prostřednictvím sítě míst zpětného odběru o dostatečné četnosti a dostupnosti. Tyto podmínky se považují za splněné, pokud nejpozději k 31. prosinci 2024 je zřízeno alespoň jedno veřejné místo zpětného odběru, kde jsou takové solární panely odebírány, v každé obci, městském obvodu nebo městské části s počtem více než 10 000 obyvatel, ve kterých se nachází alespoň jedna solární elektrárna s celkovým instalovaným výkonem do 30 kWp

Odůvodnění:

Není zřejmé, proč by kvůli provozovatelům solárních elektráren (jako povinným osobám ze zákona pro instalace před 1. 1. 2013), kteří jsou známí, jejich provozovny jsou evidované, měla být zřizována veřejná sběrná místa – kdo uhradí náklady s odevzdanými panely na těchto místech, když shromážděné finanční prostředky jsou určeny výhradně na plnění povinností ve vztahu k instalovaným panelům zaregistrovaných provozovatelů? Jejich provozovny jsou sběrným místem, a to neveřejným, kam nikdo nemůže panely odevzdávat a jsou určeny pro předání panelů z této provozovny po ukončení životnosti za účelem dalšího nakládání s nimi. Považujeme za nezbytné pouze uvést pokračování této povinnosti pro provozovatele solárních elektráren před 1. lednem 2013 v rámci přechodných ustanovení.

Tato připomínka je zásadní.

93. Připomínka k § 65, odst. 4

Navrhujeme text odstavce 4 nahradit textem, který zní: “ (4) Zbavit se odpadního elektrozařízení smí konečný uživatel jen jeho předáním na místo zpětného odběru, poslednímu prodejci podle § 13 odst. 1, nebo zpracovateli podle § 13 odst. 2.”

Odůvodnění:

Navrhovaný text není v souladu s § 13 odst. 1, kdy konečný uživatel smí předat výrobek s ukončenou životností jen na místo zpětného odběru nebo za podmínek stanovených tímto zákonem poslednímu prodejci, případně jiné osobě určené výrobcem, nestanoví-li tento zákon jinak. Zároveň není navrhovaný text v souladu s § 13 odst. 3, kdy k převzetí výrobku s ukončenou životností jsou oprávněni za podmínek stanovených tímto zákonem pouze provozovatel místa zpětného odběru, poslední prodejce a zpracovatel podle odstavce 2, nestanoví-li tento zákon jinak. Navrhujeme proto úpravu prostým odkazem, aby zákon zároveň nestanovil různé podmínky pro konečné uživatele v § 13 a v § 65 odst. 4.

Tato připomínka je zásadní.

94. Připomínka k § 66, odst. 5

Navrhujeme na konec odstavce doplnit slova “podle § 13 odst. 2”: “Poslední prodejce je povinen předat bez zbytečného odkladu odpadní elektrozařízení do systému zpětného odběru výrobce nebo zpracovateli podle § 13, odst. 2.

Odůvodnění:

Důvod je totožný jako u připomínky k § 65 odst. 4, tzn. nesoulad mezi ustanoveními zákona.

Tato připomínka je zásadní.

95. Připomínka k § 67

Opětovné použití

Návrh: V § 67 se odstavce 1 a 2 vypouštějí.

Odůvodnění:

V návrhu je uvedena povinnost umožnit oddělené soustředování funkčních výrobků („zpětně odebraných odpadních elektrozařízení za účelem jejich přípravy k opětovnému použití“) v každém kraji. Ustanovení není praktické, neboť opětovné používání elektrozařízení předaných ke zpětnému odběru naráží na řadu problémů praktických a především právních, zejména z hlediska uvedení výrobku na trh, odpovědnosti za vady výrobku, atd. Pokud tato otázka není současně legislativně řešena, nemá žádný smysl vytvářet tato zvláštní místa zpětného odběru. Požadavek neplyne ze směrnice, neboť sběrná síť je již řádně upravena v § 65.

Tato připomínka je zásadní.

96. Připomínka k § 67, odst. 5

Navrhujeme vypustit ustanovení odstavce 5, příp. specifikovat, které konkrétní povinnosti se vztahují na osobu, která provádí přípravu odpadních elektrozařízení k opětovnému použití: *“~~Na osobu, která provádí přípravu odpadních elektrozařízení k opětovnému použití a uvádí výrobek do oběhu, se vztahují povinnosti výrobce elektrozařízení podle tohoto zákona.~~”*

Odůvodnění:

Z návrhu zákona, ani z důvodové zprávy není patrné, zda osoby, které provádí přípravu odpadních elektrozařízení k opětovnému použití, musí být zapsány v Seznamu výrobců a hradit příspěvek na zajištění povinností zpětného odběru? Příprava k opětovnému použití je podle našeho názoru způsobem plnění povinností. V příspěvku, který obsahuje veškeré náklady na splnění povinností, včetně následného zpracování, je s těmito náklady kalkulováno. Dle našeho se jedná o nadbytečnou zátěž – postačují obecné podmínky pro opětovné použití. V opačném případě by se všichni bazaroví prodejci a servisy stali povinnými osobami, čímž zvýšíme bázi uvedení na trh a tím opětovné použití pozbývá smyslu i pro dosažení sběrových kvót i míry využití.

Tato připomínka je zásadní.

97. Připomínka k § 69 odst. 5

NÁVRH ZMĚNY: Stanovení jasných a transparentních požadavků na demontáž a zpracování elektroodpadu bez nebezpečí střetu zájmů, konkrétně požadujeme upravit následovně:

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou níže uvedené požadavky. Tato vyhláška se však smí odkazovat a činit právně závaznými pouze normy či certifikace, které jsou právně závazné výhradně dle norem ČSN.

Odůvodnění:

Požadavky na zpracování a demontáž elektroodpadu se nesmí odkazovat na žádné normy nebo certifikace, které nejsou právně závazné dle ČSN.

Tato připomínka je zásadní.

98. Připomínka k § 71 odst. 2

NÁVRH ZMĚNY: Vypuštění výše uvedeného ustanovení ze zákona bez náhrady, protože hrozí, že značná část B2B elektroodpadu se bude dostávat na sběrná místa kolektivních systémů, přestože za něj nebudou odvedeny příspěvky na sběr a recyklaci, takže je budou muset financovat poctivý výrobci

~~Výrobce elektrozařízení a konečný uživatel, který není spotřebitelem, mohou nejpozději při dodání nového elektrozařízení konečnému uživateli uzavřít písemnou formou dohodu o zajištění financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení nepocházejícího z domácností odchylně od způsobu stanoveného v odstavci 1 písm. a). Ostatní ustanovení tohoto zákona zůstávají takovou dohodou nedotčena. Informaci o uzavření dohody a základních dohodnutých podmínkách financování zašle výrobce ministerstvu jako součást roční zprávy za kalendářní rok, v němž byla tato dohoda uzavřena.~~

Odůvodnění:

Požadujeme, aby bylo výše uvedené ustanovení vypuštěno ze zákona, protože dle zkušeností ze zahraničí, si výrobci ve smlouvě často vymíní, že náklady zpětného odběru přechází na konečného uživatele (zejména malé firmy). Následně zde hrozí nekontrolované vytváření černých skládek elektroodpadu, protože koneční uživatelé se budou chtít tohoto elektroodpadu bezplatně zbavit. Rovněž hrozí to, že koneční uživatelé se budou chtít tohoto elektroodpadu zbavit umístováním do veřejných míst zpětného odběru, přičemž náklady na sběr a recyklaci tohoto elektroodpadu budou hradit výrobci.

Tato připomínka je zásadní.

99. Připomínka k §72

Naprostu chybí popis a podmínky pro financování solárních panelů uvedených na trh **po 1. 1. 2013 („noví solárníci“)**. Přitom pro ty uvedené na trh **do 1. 1. 2013 („staří solárníci“)** je situace velmi jednoduchá tím, že všichni již musí mít „naspořeny“ poměrně vysoké částky (povinně 8,50 Kč/kg) a tyto jsou **adresně** evidovány. U „nových solárníků“ bylo na libovůli KS, kolik (a zda vůbec něco) budou vybírat, přičemž dovozy stejných panelů mohly probíhat přes různé dovozce, zapojené do různých KS, takže není zřejmé (na rozdíl od těch starých), kdo by měl likvidaci financovat. A praxe již ukazuje (jak jsme informovali MŽP), že některé KS se tomuto snaží vyhýbat.

Jelikož z návrhu ZoVUŽ vypadl jeden z mála pozitivních konceptů, jimž byl princip zúčtování, mělo by MŽP speciálně pro tuto komoditu tento mechanismus zavést direktivně.

Tato připomínka je zásadní.

100. § 72, odst. 2

Dovolujeme si požádat o vysvětlení předmětného ustanovení alespoň v důvodové zprávě, jakým konkrétním způsobem si předkladatel představuje podklady pro předpokládaného provedení finančního vypořádání mezi provozovatelem kolektivního systému a provozovatelem solární elektrárny.

Odůvodnění: Zde nám není jasná aplikace zákona. Konkrétně není zřejmé, zda se požaduje, aby na základě skutečných nákladů na 1/3 panelů byla následně upřesněna nezbytná výše prostředků nutná pro likvidaci dalších 2/3 panelů a podle toho se upraví i výše „zálohy“, a to buď navrácením finančních prostředků, nebo doplacením.

Tato připomínka je zásadní.

101. Připomínka k § 73

§ 73: zavádí **povinný** „viditelný příspěvek“, opět bez řádného zdůvodnění. **Trváme na zachování dobrovolné možnosti dle původního § 37n, odst. 4.** Nesmyslnost povinnosti je zdůrazněna tím, že toto má odpovídat „výši příspěvku“ do KS, což u frekventovaně používaných váhových sazebníků nikdo nebude vědět.

Dalo by se jistě pokračovat v řadě dalších případů, nicméně věříme, že materiál bude vrácen jako celek.

Tato připomínka je zásadní.

102. Připomínka k § 82, odst. 1

Navrhujeme ustanovení odstavce 1 zrušit nebo přeformulovat tak, aby bylo v souladu se stávajícím právním stavem a praxí.

Odůvodnění:

Textace odstavce 1 zavádí rozdílný přístup od stávající praxe, kdy odpovědnost a povinnosti osoby, která uvedla baterie na trh, nezaniká.

Tato připomínka je zásadní.

103. Připomínka k § 84 odst. 2

Hustota sítě míst ZO

Odůvodnění:

Síť sběru autobaterií provozovaná výrobcí a také zpracovatelem autobaterií je výrazně hustější než síť navrhovaná zákonem a není tedy jasná potřeba jejího definování. Tím spíše, že úroveň sběru a zpracování autobaterií je dlouhodobě na velmi vysoké úrovni. Navíc může autobaterie přebírat celá řada dalších subjektů bez ohledu na vazbu na systémy zřízené výrobcí. Z toho lze dovodit, že „umělá

tvorba“ (ať už administrativní nebo reálná) bude neefektivní a pouze povede zdražení systému ZO autobaterií. Směrnice 2006/66/EC hustotu sběrné sítě pro autobaterie nedefinuje.

Návrh úpravy

Vypustit ze zákona.

Tato připomínka je zásadní.

104. Připomínka k § 84 odst. 3

Kauce pro automobilové baterie na bázi lithia

Návrh úpravy

V návaznosti na bod **Připomínka k § 32 odst. 1** požadujeme vypustit ze zákona.

Tato připomínka je zásadní.

105. Připomínka k § 85 odst. 2

Kauce pro průmyslové baterie na bázi lithia

Odůvodnění:

Kromě skutečností zmíněných obecně k zavedení nástroje „Kauce“ je třeba u průmyslových baterií na bázi lithia používaných ve vozidlech poháněných elektřinou (BEV, PHEV, atd.) zmínit fakt, že svým charakterem (např. váha, vysokonapěťová charakteristika, atd.) budou v drtivé většině případů demontovány pouze v tomu určených zařízeních s patřičnou kvalifikací a oprávněním. Povinnost zajistit (financovat) zpětný odběr/oddělený sběr je již nadefinována v odstavci 1 a to bez jakéhokoliv množstevního omezení a bez rozdílu chemického složení. S argumenty použitými v hodnocení dopadů regulace se při nejlepší vůli nelze ztotožnit.

Návrh úpravy

V návaznosti na výše zmíněné a na bod **Připomínka k § 32 odst. 1** požadujeme vypustit ze zákona.

Tato připomínka je zásadní.

106. Připomínka k § 93

Přidání odstavce

Odůvodnění:

Z důvodu specifik distribučních modelů u vozidel u požadujeme hustotu sběrné sítě určit v návaznosti na autorizovanou prodejní a servisní síť provozovanou výrobcí a dovozci vozidel

Návrh úpravy

(3) Na výrobce pneumatik, který je zároveň výrobcem podle § 3 odst. 1 písm. m) se odstavec 2 neuplatní. Za dostatečnou je v takovém případě považována síť míst zpětného odběru nejméně v

rozsahu sítě poskytovatelů oprav a údržby motorových vozidel a sítě distributorů náhradních dílů pro motorová vozidla, který působí v rámci distribučního systému vytvořeného takovým výrobcem *.

*Nařízení Komise (EU) č. 461/2010, článek 1, odstavec 1) písm. c) a d)

Stávající odstavce (3) a (4) se přečíslojí na (4) a (5)

Tato připomínka je zásadní.

107. Připomínka k § 99 odst. 3

Informační systém pro demontáž vozidel

Odůvodnění:

Celosvětově uznávaným systémem pro zveřejňování informací o demontáži vozidel s ukončenou životností je systém IDIS (International dismantling information system). Nevidíme důvod vytvářet specifický systém pouze pro potřeby ČR.

Návrh úpravy

Vypustit textaci „a to prostřednictvím informačního systému podle § 106“

Tato připomínka je zásadní.

108. Připomínka k § 106 odst. 3 písm. f)

Návrh úpravy

V návaznosti na bod **Připomínka k § 99 odst. 3** požadujeme vypustit ze zákona.

Tato připomínka je zásadní.

109. Připomínka k § 112 odst. 1

Výše poplatku při registraci vozidla dle emisních limitů EURO

Odůvodnění:

Již v roce 2011 existovala shoda zainteresovaných stran (vč. MŽP) o potřebě posunu poplatku za neplnění emisních limitů na vozidla dle normy EURO 3. Cílem opatření bylo především omezit dovozy registrace přestárých vozidel. Pozitivní efekt byl patrný zejména v letech 2009/10, kdy se zavedlo zpoplatnění na vozidla s emisemi dle EURO 0-2. V následujících letech výrazně klesl dovoz a registrace vozidel starších 10 let.

Postupným odkládáním zpoplatnění EURO 3 postupně narostl podíl registrovaných ojetých vozidel starších 10 let na více než 50 % z celkového počtu registrovaných dovezených ojetých vozidel. Co víc, vzrostl i podíl u vozidel věkové kategorie 15+ a to z necelých 4 % v roce 2011 na téměř 20 %. S postupným dalším vývojem např. v oblasti rozšiřování nízkoemisních zón v DE lze navíc předpokládat další nárůst dovozu starých vozidel, což se negativně projeví jak na celkovém stáří vozového parku v ČR, ale především na životním prostředí a zdraví obyvatel.

Vozidla EURO 3 budou v roce 2020 spadat právě do věkové kategorie 15+ a zpoplatnění jejich registrace by mělo alespoň částečně korigovat výše zmíněné negativní vlivy. Vozidla kategorie

Návrh úpravy

- (1) Výše emisního poplatku činí v závislosti na splnění mezních hodnot emisí ve výfukových plynech v souladu s předpisy Evropské unie
- a) 3 000 Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 3,
 - b) 5 000 Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 2, nebo
 - c) 10 000 Kč v případě nesplnění alespoň mezních hodnot emisí EURO 2.

Tato připomínka je zásadní.

110. Připomínka k § 117, odst. 1, písm. b)

Navrhujeme toto znění: v rozporu s § 13 odst. 3 převezme výrobek s ukončenou životností, ***nebo do něj neoprávněně zasahuje před jeho předáním zpracovateli***

Odůvodnění:

Sankce ukládaná zákonem by se měla vztahovat zejména na fyzické osoby, jejichž činností nejčastěji k dekompletaci dochází, což je zpravidla dekompletace (vyjmutí surovin) před předáním zpracovateli.

Tato připomínka je zásadní.

111. Připomínka k § 118, odst. 1, písm. u)

Navrhujeme v odstavci 1 doplnit nové písmeno, které zní: “u) jako zpracovatel elektroodpadů nesplní povinnosti stanovené v § 68, nebo § 69.”

Odůvodnění:

Navrhujeme doplnit sankci pro zpracovatele, která v návrhu zcela chybí.

Tato připomínka je zásadní.

112. Připomínka k § 119, odst. 6

Navrhujeme odstavec 6 zrušit.

~~Plný text: Má se za to, že výrobce nebo pověřený zástupce vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil, též, jestliže k nesplnění povinnosti došlo jednáním nebo opomenutím provozovatele kolektivního systému, s nímž má výrobce nebo pověřený zástupce uzavřenou smlouvu o kolektivním plnění, a výrobce nebo pověřený zástupce prokáže, že v uplynulém roce provozovateli kolektivního systému vykazoval pravdivé a úplné údaje o množství vybraných výrobků, které uvedl na trh, a řádně platil příspěvky podle § 47 odst. 1.~~

Odůvodnění:

Domníváme se, že navrhované ustanovení je v rozporu s nepřenositelností odpovědnosti výrobce, která je stanovena právním předpisem EU i samotným zákonem.

Tato připomínka je zásadní.

113. Připomínka k § 119 odst. 6 a 7

Liberační důvod – vyluka z odpovědnosti výrobce zapojeného do kolektivního systému

Návrh: V § 119 se odstavce 6 a 7 vypouštějí.

Odůvodnění:

Navržená úprava snímá odpovědnost z výrobců, kteří plní povinnosti prostřednictvím kolektivního systému: pokud řádně vykazují a hradí příspěvky, nenesou žádnou odpovědnost za nesplnění povinností ze strany kolektivního systému. Odstavce 6 a 7 v § 119 popírají princip odpovědnosti výrobce a fakticky zcela demotivují výrobce, resp. provozovatele solární elektrárny, aby se zajímali o to, zda skutečně jejich provozovatel kolektivního systému zajišťuje plnění řádně, v souladu se zákonem, neboť v rozporu s principem rozšířené odpovědnosti výrobce (EPR) v plné míře přenáší odpovědnost na kolektivní systém. Úprava odporuje současnému znění zákona a neplyne ze směrnice, naopak jí odporuje. Hrozí, že bude motivovat ke vzniku kolektivních systémů, které nebudou řádně plnit jejich povinnosti. Výrobci se nebudou muset nijak zajímat o to, zda jejich kolektivní systém funguje řádně či nikoliv. Navržené řešení správního trestání je nesprávné. Navrhujeme oba odstavce vypustit.

Tato připomínka je zásadní.

114. Připomínka k § 121, odst. 3, písm. h)

Navrhujeme toto znění: ukládá opatření a lhůty pro zjednání nápravy provozovateli kolektivního systému nebo osobám zúčastněným na samostatném plnění povinností výrobců prostřednictvím společného zástupce **individuálně plnícímu výrobcí**

Odůvodnění:

Navrhujeme upravit text s ohledem na skutečnost, že institut zplnomocněného zástupce byl zrušen.

Tato připomínka je zásadní.

115. Připomínka k § 135 odst. 6

NÁVRH ZMĚNY: **Prodloužení doby pro přizpůsobení se nové legislativě pro výrobce**

(3) Výrobce nebo pověřený zástupce, který byl ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zapsán v Seznamu výrobců elektrozařízení nebo v Seznamu výrobců baterií a akumulátorů podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a povinná osoba, která byla ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zapsána v Seznamu povinných osob v oblasti zpětného

*odběru pneumatik podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou povinni postupem stanoveným tímto zákonem pro změny údajů zapsaných v Seznamu přizpůsobit zapsaný stav stavu požadovanému tímto zákonem, a to ve lhůtě ~~90~~ **180** dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.*

Odůvodnění:

90 dní je příliš krátká doba na to, aby se výrobci přizpůsobili novému zákon, což jim přinese zbytečné náklady. Požadujeme proto, aby se doba přizpůsobení prodloužila na 180 dní.

Tato připomínka je zásadní.

116. Připomínka k § 136 odst. 1

Přechodná ustanovení pro dosavadní kolektivní systémy

Návrh: V § 136 odst. 1 se slova „po dobu 24 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona“ nahrazují slovy „po dobu do 5. ledna 2023“.

Odůvodnění:

viz níže; lhůta odpovídá čl. 8a odst. 7 rámcové směrnice o odpadech, ve znění směrnice 2018/851.

Tato připomínka je zásadní.

117. Připomínka k § 136 odst. 3

Přechodná ustanovení pro dosavadní kolektivní systémy

Návrh: V § 136 odst. 3 zní:

„(3) Pro osobu oprávněnou provozovat kolektivní systém podle odstavce 1 a její společníky platí po dobu trvání tohoto oprávnění povinnosti a omezení stanovené zákonem č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; tím není dotčena povinnost zajišťovat nakládání s vybranými výrobky v souladu s tímto zákonem. Oprávnění provozovat kolektivní systém podle odstavce 1 může ministerstvo zrušit z důvodu, že provozovatel kolektivního systému dodatečně přestal splňovat podmínky pro vydání oprávnění k provozování kolektivního systému stanovené zákonem č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“

Odůvodnění:

viz níže v připomínce k Příloze č. 2

Tato připomínka je zásadní.

118. Připomínka k § 136 odst. 4 a 5

Přechodná ustanovení pro dosavadní kolektivní systémy

Návrh: V § 136 se vkládají odstavce 4 a 5, které znějí:

„(4) Pro osobu oprávněnou provozovat kolektivní systém podle odstavce 1 se ustanovení § 58 nepoužije.

(5) Dosavadní smluvní vztahy provozovatele kolektivního systému uzavřené s třetími osobami přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zůstávají tímto zákonem nedotčeny, ledaže se jedná o smluvní vztahy uzavřené po 1. 1. 2020 nebo o smluvní vztahy, které nebyly uzavřeny v dobré víře.“

Odůvodnění (vztahuje se i k předchozím bodům):

Navržená přechodná ustanovení jsou založena na principu, že se i pro stávající kolektivní systémy plně uplatní pravidla platná pro nové kolektivní systémy již od nabytí účinnosti zákona, v plném rozsahu, s výjimkou několika málo vybraných ustanovení (§ 136 odst. 3). Již od okamžiku nabytí účinnosti zákona tak budou muset kolektivní systém plnit řadu povinností, aniž by se na to mohly jakkoliv připravit a přizpůsobit se. Prakticky to bude znamenat, že kolektivní systémy budou od nabytí účinnosti zákona vystaveny riziku okamžitého uložení sankce, včetně zrušení a včetně vyvlastnění prostředků, s nimiž disponují, ve prospěch SFŽP (§ 58).

Je nutno připomenout, že nový zákon přináší velké množství nových a detailních povinností pro kolektivních systémů, například:

- nutnost změnit své smluvní vztahy s výrobcí a přizpůsobit je novým podmínkám;
- nutnost změnit své smluvní vztahy s pověřenými zástupci a přizpůsobit je novým podmínkám;
- nutnost změnit své smluvní vztahy se zpracovateli a s dalšími smluvními partnery a přizpůsobit je novým podmínkám;
- nutnost změnit svoji majetkovou a svoji akcionářskou strukturu, což může být zvláště komplikované, když společnost nemá podle zákona o obchodních korporacích (zákon č. 90/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů) žádný právní nástroj k tomu, jak přimět společníka či akcionáře k tomu, aby se přizpůsobili novému zákonu nebo převedli podíl či akcie na jinou osobu.

Navržené řešení, založené na okamžité účinnosti nové právní normy (s několika málo výjimkami) zásadním způsobem ohrožuje dosavadní systémy a nese znaky protiústavnosti, když neposkytuje adresátům právní normy časový prostor pro přizpůsobení se požadavkům této normy. Nelze přehlédnout skutečnost, že se např. v případě elektrozařízení a elektroodpadu ve většině případů jedná o kolektivní systémy, které na základě dosavadních oprávnění řádně vykonávají činnost již 13 a více let podle dosavadních pravidel, prostor pro přizpůsobení se zcela odlišnému modelu tedy musí být dostatečný i z tohoto pohledu.

Jestliže stát rezignoval v období let 2005 – 2018 na úpravu působení kolektivních systémů a na nakládání s prostředky získanými těmito systémy, nelze tuto nečinnost dohánět dodatečně a zpětně. Kolektivní systémy jsou v současné době soukromými společnostmi, zákon dokonce nestanoví ani jejich neziskový charakter (!). Nucený převod jejich majetku do Státního fondu životního prostředí tedy nemá žádné opodstatnění a je v rozporu s ústavními pravidly ochrany vlastnického práva, zejména s ustanovením čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

Jediným možným východiskem je přijetí zcela standardního řešení přijímaného pro obdobné situace, kdy:

- (i) kolektivní systém bude muset přizpůsobit svůj způsob fungování novému zákonu v určité lhůtě, která by ale neměla být kratší než lhůta stanovená v Circular Economy Package (čl. 8a odst. 7 rámcové směrnice o odpadech, ve znění směrnice 2018/851), a v této lhůtě bude muset požádat o udělení nového oprávnění, a
- (ii) do tohoto okamžiku se na tento kolektivní systém budou vztahovat dosavadní pravidla;
- (iii) dosavadní smluvní vztahy nejsou novou úpravou dotčeny (jediným alternativním řešením by bylo zakotvení zvláštního zákonného oprávnění tyto smluvní vztahy jednostranně ukončit odstoupením či výpovědí, ovšem sporná je konformita takového řešení s ústavněprávní ochranou smluvních vztahů);
- (iv) bude vložena zásada, že se pro kolektivní systémy provozované na základě oprávnění vydaného podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ustanovení § 58 nepoužije.

Tato připomínka je zásadní.

119. Připomínka k § 136 odst. 6

NÁVRH ZMĚNY: Prodloužení doby pro přizpůsobení se nové legislativě pro kolektivní systémy

*(1) Kolektivní systém může být provozován na základě oprávnění vydaného podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo na základě zápisu jeho provozovatele do Seznamu výrobců elektrozařízení podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jestliže toto oprávnění nebo zápis byly platné v den předcházející dni nabytí účinnosti tohoto zákona, a to po dobu ~~24~~ **36** měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona ~~nebo do nabytí právní moci rozhodnutí o žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému podle tohoto zákona, jejímž předmětem je provozování téhož kolektivního systému, pokud byla žádost podána v této lhůtě.~~ **Do doby platnosti oprávnění k provozování kolektivního systému vydaného podle zákona č. 185/2001 Sb., se kolektivní systém řídí dle zákona 185/2001 Sb., ustanovení nového zákona se na něj nepoužijí.***

Odůvodnění:

Nový zákon přináší kolektivním systémům řadu nových povinností a nákladů v řádech desítek milionů korun. Rovněž bude velice zdoluhavé a administrativně komplikované změnit všechny smlouvy s obcemi a dalšími sběrnými místy. Jedná se počet smluv v objemu jednotek až desítek tisíc. 24 měsíční lhůta je příliš krátká. Navrhujeme proto prodloužit lhůtu na 36 měsíců.

Tato připomínka je zásadní.

120. Připomínka k příloze č. 2

Minimální úroveň zpětného odběru

NÁVRH ZMĚNY: Nastavení separátních cílů sběrů na nebezpečný elektroodpad, minimálně na světelné zdroje, aby se předešlo riziku, že nebezpečný elektroodpad nebude nikdo sbírat

	2021	2022 a násl.
	%	%
Odpadní elektrozařízení (všechny skupiny kromě skupiny č. 3)	65	65
Odpadní elektrozařízení skupiny č. 3 (světelné zdroje)	65	65
Odpadní přenosné baterie a akumulátory	45	45
<i>Odpadní pneumatiky</i>	<i>70</i>	<i>75</i>

Odůvodnění:

V předchozí verzi návrhu VUŽ byly nastaveny specifické cíle sběru na určité skupiny elektrozařízení. Jednalo se o skupiny, které jsou současně nebezpečným odpadem a jejichž recyklace je velmi nákladná (skupiny č. 1 chladicí technika, č. 2 televize, č. 3 světelné zdroje).

V této aktuální příloze zákona, je v příloze č.2, je překvapivě stanoven pouze jeden celkový cíl pro sběr elektrozařízení. Pokud by byly cíle sběru elektroodpadu schváleny v této podobě, tak hrozí riziko, že žádný kolektivní systém ani výrobce nebude sbírat nebezpečný elektroodpad, protože jeho sběr a recyklace je velmi nákladná, ale všechny kolektivní systém a výrobci budou sbírat pouze ten elektroodpad, který je „ekonomicky“ zajímavý (tj. obsahuje suroviny jako je měď, hliník, železo, stříbro, zlato atd.). Výsledkem bude, že se nebezpečný elektroodpad bude kupit na sběrných místech obcí a nikdo ho nebude chtít sbírat. Tím může dojít k ohrožení životního prostředí a zdraví občanů České Republiky.

Požadujeme, aby byly stanoveny specifické cíle sběru na tyto skupiny elektrozařízení, které jsou nebezpečným odpadem, a to minimálně na skupinu: č. 3 světelné zdroje, protože značná část světelných zdrojů obsahuje rtuť, která je extrémně jedovatá již ve velmi malém množství a hrozí kontaminace zdrojů pitné vody.

Zároveň požadujeme úpravu ZO pneumatik dle návrhu výše.

Tato připomínka je zásadní.